

De wonderbare wereld der dromen.

Auteur: Marc Spandel

Inleiding

Dit boek kan aanzien worden als uitbreiding voor mijn boek "De 'GROTE' server".

Het is heel interessant om te filosoferen over dromen.

Hoe ontstaan ze? Wat is de reden van hun bestaan? Zijn ze nuttig?...

Speelt het KARMA (De Grote server) hierbij een rol?

De ene mens kan zich de dromen goed herinneren en de andere niet...

Marc Spandel.

INHOUD

Pag. 3	Hoofdstuk 1: Het (mogelijke) ontstaan van dromen
Pag . 7	Hoofdstuk 2: korte droom fragmentjes.
Pag . 11	Hoofdstuk 3: Gewone doorsnee dromen.
Pag. 27	Hoofdstuk 4: Terugkerende dromen.
Pag. 35	Hoofdstuk 5: Filmscripts.
Pag. 49	Eindconclusie:

Hoofdstuk 1: Het (mogelijke) ontstaan van dromen.

De zintuigen van een mens in 'wakker' toestand zijn continu actief en detecteren instinctmatig alles wat rondom gebeurt. Ze zenden hun signalen naar de hersenen, waar deze geanalyseerd en verwerkt worden waarna de nodige reacties worden geproduceerd.

Afhankelijk van de noodzaak kunnen deze reacties verdeeld worden in drie hoofdcategorieën:

- De fysieke reacties (verdediging, lopen, springen, ogen dichtknijpen, eten, drinken...)
- De mentale reacties (nadenken, emoties opwekken...)
- Een combinatie van de twee waarbij de mentale reactie op zich, aanleiding kan geven tot fysieke reactie (dansen, kussen, knuffelen, liefhebben, schelden, vechten, schrijven, rusten...)

De 'wakker' toestand is de actieve toestand.

Als je slaapt, ben je inactief.

Dat wil zeggen dat je levensnoodzakelijke fysieke eigenschappen zoals ademen, en hartslag blijven gecontroleerd worden door het besturingssysteem van je lichaam, maar dat je zintuigen op zich, niet meer volledig actief zijn... ze zijn net als je bewegingsapparaat aan 'rust' toe.

De 'slaap' is een noodzakelijkheid om ook de zintuigen voldoende te laten ontspannen.

Fysiek gezien verandert er tijdens het slapen niet veel aan de toestand van je lichaam. Je kan eventueel wel ergens pijn lijden (bewust of onbewust). Dit verstoort je slaap, waardoor je fysiek niet de kans krijgt om voldoende te ontspannen natuurlijk, en dit geeft als gevolg ook niet voldoende mentale ontspanning.

Als dergelijke gestoorde slaapsituatie lang duurt, dan krijg je allerlei ongezonde ziektebeelden zoals depressie, lichamelijke aftakeling of beide tegelijk.

Als je daarna in wakker toestand bent, kan je dus ook niet goed functioneren. Dat is normaal!

Er is immers het volgende feit: "De geest bestuurt het lichaam!". Een praktische voorbeeld hiervan is de massale toepassing van 'genezende' placebo's.

Een mens die genoeg slaapt, gezond eet, leeft volgens budget, geen schulden of bepaalde zorgen heeft en 'gezond' mag genoemd worden, heeft het geluk dat de geest tijdens de slaap ook in diepe rust is.

In diepe rust ben je je niet bewust van wat er rondom jou gebeurt... de fysieke 'verbindingen' met de omgeving zijn verbroken waardoor je fysiek volledig kan ontspannen.

Dit geldt ook voor je mentale ontspanning... Je geest, heeft de normale geestelijke 'verbindingen' met de omgeving verbroken om voldoende te kunnen ontspannen!

Wat is het gevolg van het verbreken van alle bewuste contacten (zowel fysiek als mentaal) met de databank (externe server) die al je data verwerkt en ordent?

Je verbindingen met KARMA (de externe server) die jij je ganse leven voedt met jouw actuele data, zijn tijdens je slaap verbroken (behalve een noodlijn die je kan wekken indien nodig).

Normaal gezien blijft de externe server zonder onderbreking al je inkomende data coördineren, verwerken, sorteren, opslaan, feedback geven enz., maar bij een verbinding die maar een klein percentje werkt, is goed interpreteerbare feedback nogal moeilijk hé.

Tijdens je slaap gebeurt er immers wel degelijk nog van alles in je lichaam en rondom je, waarvan jij zélf 'onbewust' bent.

Je lichaam met haar levensnoodzakelijke functies zoals het 'alert' blijven voor foute toestanden blijft wel nog data versturen naar de externe server.

Je hersenen die de biologische radio bevatten voor het verzenden/ontvangen van— en naar- de externe server zijn dan voor een groot deel in rust Ze liggen als het ware lam en zijn dus niet tot 100% correcte communicatie en interpretatie in staat.

Waarom?

Aangezien de externe server 100% neutraal is, houdt deze geen rekening met het feit dat je slaapt of wakker bent tijdens de communicatie.

De server blijft gewoon de nodige data ontvangen en feedback sturen, maar de ontvanger van de feedback werkt geen 100% naar behoren.

In dit geval komt er allerlei data binnen in de hersenen die wel nodig kan zijn om je fysiek en/of geestelijk te doen reageren op je omgeving tijdens de slaap, maar die data wordt dan op een volledig andere wijze 'geïnterpreteerd' dan als je in wakkere toestand zou zijn.

In wakkere toestand kan je beslissingen nemen, redeneren... zogenaamd 'rationeel' handelen maar als je hersenen slapen dus logische gezien niet.

Als je slaapt wordt je echter op een fantasierijke wijze in leven gehouden, door dit effect, en dit via 'dromen'.

Deze dromen zorgen er voor dat je als het ware ‘gedwongen’ wordt om wakker te worden voor een dringend plasje of andere fysieke noodzaak die zich opdringt.

Nadat je de correcte respons op die droom hebt volbracht kan je terug in diepe slaap verzeilen. Enig probleem is dus dat je hersenen de betreffende droom juist kunnen/willen interpreteren.

Omdat de hersenen in slaaptoestand ‘langere’ tijd nodig hebben voor de interpretatie ‘dat het nodig is om ‘wakker’ te worden voor een plasje’, krijg je dus het effect: dat je nooit bij zo’n droom onmiddellijk naar het toilet trekt, maar je jezelf steeds langer blijft inhouden tot op het moment dat de ‘drang’ zó sterk wordt dat je beslist om toch maar op te staan en je ding te doen.

Dromen zijn geweldig en fantastisch als je er diep over gaat nadenken. Je leeft als het ware in een compleet andere dimensie, maar zoals alles door de oerwet in evenwicht moet gehouden worden geldt ook hier de regel: “Alles bestaat uit tegengestelden”.

Dit wil zeggen dat je zowel negatieve – als positieve dromen kan hebben.

Plezante dromen om te vertellen en dromen waar je nooit over zou durven spreken.

Dromen van rijkdom, liefde, avontuur... maar ook van criminele daden die je NOOIT in wakkere toestand zou willen doen.

In feite zou je dromen kunnen klasseren in categorieën.

- Korte droompjes die de moeite niet waard zijn om te noteren.
- Regelmatig weerkerende dromen.
- Fantastische dromen die je als filmscript zou kunnen gebruiken.
- Dromen in dromen.
- Levendige dromen...

Het is de moeite waard om voor jezelf een tijdje je dromen te herinneren en te noteren.

Hierin kan je jezelf trainen en kan je op den duur tijdens een ‘interessante’ droom jezelf opleggen om deze droom te onthouden als je wakker wordt.

Feit is, dat ik uit ervaring weet dat dit werkt.

In volgende hoofdstukken zal ik een aantal échte dromen vertellen.

De criminele dromen waar ik een persoonlijke taboe op leg vertel ik niet.

Het ‘type’ droom is veelal het gevolg van ervaring met externe factoren tijdens het wakker zijn, en worden gegenereerd door nieuwsberichten, filmen, persoonlijke ervaringen....

Belangrijk is het besef dat je dromen het resultaat zijn van foute interpretatie , maar dat ze in realiteit belangrijke informatie kunnen bevatten, en niet alleen de informatie dat je dringend een plasje moet gaan doen.

Belangrijk in deze zin is, dat je probeert om uit je dromen zélfkennis te verwerven.

- Hebben ze iets te maken met je karaktertrekken?
- Hebben ze iets te maken met de liefde of andere gezinssituaties?
- Hebben ze te maken met een vorm van jaloezie?
- Hebben ze te maken met materialisme of financiële problemen?
- Hebben ze te maken met je niveau van egoïsme of altruïsme?

Enz.

Je kan je foute- en goede kanten leren erkennen en indien je dit wil misschien proberen bijsturen.

Als je dromen een gevolg zijn van foute opvoeding en omgevingen sinds je kindertijd... dan is het niet 'uw' fout dat je angstdromen enz. meemaakt.

Je kan hier echter een eind aan maken door deze oorzaak te "beseffen", en te "beseffen" dat angstdromen te maken hebben met kleine en/of grote trauma's die je als kind (of later in je leven) meemaakte.

Eenmaal 'volwassen' geworden van geest én bereid bent om 'zelfkennis' op te doen, kan je dus de onbewuste 'angsten' een plaats geven in het 'angsten- vuilbakje' en dit 'vuilbakje' regelmatig legen.

Bij een leeg gehouden 'angsten- vuilbakje' zullen ook je 'angstdromen' steeds minder voorkomen en dat is alleen maar positief voor nachtelijke ontspanning van je geest.

Je wordt positiever van instelling, kan meer relativeren, krijgt meer zelfvertrouwen, en gaat de wereld anders (meer rationeel) bekijken.

Een ding is gegarandeerd zeker, en dat is dat dromen ongebreidelde fantasie kunnen opwekken!

Elke droom heeft een betekenis, hoe kort deze droom ook moge zijn.

De dromen die ik in dit boek vertel zijn geen verzinsels om te tonen dat ik in de veronderstelling ben niet de enige dromer te zijn op deze wereldbol, maar écht ervaren dromen.

Ik hoop dat deze voorbeelden bij de lezers een glimlach van erkenning opwekken.

Hoofdstuk 2: korte droom- fragmentjes.

Korte droomfragmenten zijn waarschijnlijk het meest voorkomend, maar omwille van deze dromen die bijna in een flits voorbijgaan, zullen de meeste ook niet herinnerd worden. Mensen die zich trainen in het onthouden van dromen zullen waarschijnlijk meer kans hebben dat ze zich deze korte droompjes tóch soms kunnen herinneren.

Enkele voorbeelden:

Korte droom 1:

... Ik kijk door het venster naar mijn echtgenote die gehurkt in de tuin zittend, heel lief vogeltjes aan het voederen is.

Plots riep ze naar mij "Marc, er ligt een dode mus achter mij, en ik heb dat nog meegemaakt."

Ik vroeg me af wat de oorzaak hiervan kon zijn en bleef de situatie in het oog houden.

Na het voederen stond mijn vrouw recht. Ze had een lange broek aan...

Ik ontdekte dat telkens wanneer ze zich recht zette, een paar musjes van tussen haar billen wegvlogen!

Zij had niet gemerkt dat in dit ijskoude weer de musjes op die plek gingen samenhokken om zich tijdens het voederen te warmen.

Conclusie: Mijn echtgenote zat dan soms per ongelijk op een vogeltje dat geen plaats genoeg meer had kunnen vinden tussen haar billen, en daarom lang er soms een dood vogeltje achter haar zonder te beseffen wat de oorzaak kon zijn.

Droom gedaan!

Korte droom 2:

... Ik was een hond aan het knuffelen. Ik kende de hond of zijn baasje niet eens.

De hond had er duidelijk plezier in dat ik hem kietelde. Hij ging op zijn rug liggen om te tonen dat hij er deugd van had en dat ik verder moest doen.

Zijn baasje verschoot hiervan omdat ik voor de hond een vreemde was "amai, zo heeft hij nog nooit gereageerd bij iemand die hij niet kent!"

Ik antwoorde "Dat is, omdat ik de goeie plekjes ken om te kietelen hé."

Droom gedaan!

Korte droom 3:

... Ik kan zwemmen als de beste. Geen enkele kampioen kan mij evenaren. Op enkele slagen vlieg ik door de ganse lengte van een olympisch zwembad, en terwijl ik aan het zwemmen ben denk ik "potverdorie zeg, hoe is het mogelijk dat ik dit kan."

Droom gedaan!

Korte droom 4:

... Ik en mijn vrouw zaten rustig naast elkaar aan de computer de krant te lezen en we waren op ons gemakje aan het 'sjieken' (een sjiek is kauwgum).

De betreffende 'sjieken' waren in dit geval van die ronde bolletjes in verschillende kleuren.

Plots viel mijne cent en ik vroeg aan mijn vrouw het volgende: "Poeske... vindt gij óók niet dat deze sjieken terug veel beter smaken dan die chemische brol van de laatste decennia? Ik vind dat ze terug die goede smaak hebben van vroeger! We zullen er eens zo'n pakje moeten kopen om op tafel in een bokaaltje te steken, voor als we goesting hebben."

Zij antwoordde: "Ja... dat is waar, ik zal dit op het boodschappenlijstje schrijven vóór we het vergeten!"

Droom gedaan!

Korte droom 5:

... We gingen slapen en waren net in ons bed gekropen toen ik last kreeg van een GEWELDIGE snotneus.

Ik wilde niet opstaan om beneden eens goed mijn neus leeg te snuiten en besloot dan maar om die snot aan mijn lakens en hoofdkussen open te smeren om er vanaf te geraken.

De massa's snot bleven maar komen...

Uiteindelijk plakten zowel de lakens, het hoofdkussen en mijn gehele gelaat vol... snot!

Uit noodzaak greep ik dan maar naar een paar papieren zakdoekjes.

Ik snoot ze goed vol en wierp ze op de grond naast mijn bed in de gedachte dat ik deze de volgende morgen zou oprapen om in de vuilbak te werpen.

Droom gedaan!

(Deze droom was zo levensecht !!!... dat ik na het doen van het dringend plasje, in wakkere toestand toch maar eens keek of er wél of niet vol- gesnoten zakdoekjes lagen. In de gehele slaapkamer was hier niets van te vinden en... mijn lakens, hoofdkussen en gezicht gaven ook geen teken van vervuiling!.)

Korte droom 6:

... In deze droom dacht ik aan die droom betreffende die hevig snotbui waarin ik mijn hoofdkussen, lakens en gezicht volledig met snot had ingesmeerd.

Omdat die droom zo levensecht was geweest en ik hierin na het zoeken, géén weggeworpen snotzakdoekjes vond, dacht ik in déze droom "toch maar eens gaan kijken, of ik in die droom van twee dagen geleden wel goed gekeken heb tijdens de zoektocht naar die zogenaamd niet bestaande snotzakdoekjes."

In deze droom startte ik dus terug voor alle zekerheid een nieuwe zoektocht, en inderdaad... toen ik in déze droom onder mijn bed keek, zag ik daar toch wel één snotzakdoekje liggen zeker!

Ik begon in deze droom dus te twijfelen of die droom van twee dagen geleden wel een 'droom' was geweest, maar gelukkig dacht ik in deze droom ook aan het feit dat aan het einde van mijn vorige droom mijn hoofdkussen, lakens en gezicht in 'realiteit' geen snotvlekken bevatten, en toen besepte ik in deze droom dat ik weer in een droom zat.

Droom gedaan!

Korte droom 7:

... Tijdens een crisis werd door de overheid een tevredenheid- enquête uitgeschreven voor de bevolking.

Bijna iedereen had klachten allerlei en was voor een groot stuk 'ongelukkig', vooral betreffende het inkomen, de belastingen, de kosten van de winkelkar, de energiekosten, schoolkosten enz.

Er scheelde dus iets ernstig wat betreft de 'tevredenheid' van het volk!

Na een tijdje werd er een andere enquête gehouden, en hierin werden vragen gesteld zoals "hoeveel keer eet je per dag?... eet je veel tussendoortjes?... hoeveel keer ga je op reis... hoeveel auto's heb je, en welk merk?...ga je met twee werken?... voed je zélf je kinderen op of moeten ze naar de 'opvang'?... welke huishoudtoestellen maken je leven gemakkelijker?... help je wel eens iemand voor niets?... enz.

Uit deze enquête bleek dat al die 'ontevredenen' uit vorige enquête ongelooflijk veel luxe kenden maar nooit 'genoeg' bleken te hebben!

Droom gedaan!

Korte droom 8:

... Ik was druk aan het werk voor een onderaannemer tijdens het inrichten van een nieuw magazijn.

Dit magazijn bestond uit hoge stapelrekken van zo'n meter diepte in roestvrij staal. Elke rek bestond uit 4 aan elkaar gemonteerde delen die samen een rek van zo'n 20 meter lengte vormden.

Ik moest er op en af kruipen en op de schappen verlichting en andere nodige dingen aanbrengen.

Ik had een beetje conflicten met mijn ploegbaas die van mij als 74- jarige abnormale inspanningen eiste.

Tussen de rekken waren gangen van een dikke twee meter breed zodat vorkliften, transpaletten enz. er gemakkelijk in konden passeren en werken.

Ik kroop voor mijn werk dus gestresseerd van het ene rek naar het andere. De rekken waren zowel aan de bovenkant als aan de onderkant bevestigd met haakvormige hangers aan lange baren, zodat ze gemakkelijk konden verwijderd of vervangen worden indien nodig.

Dat ene rek had ik al honderden keren beklommen zonder problemen maar...

Die 101ste keer was ik nog geen 2 meter hoog geklommen toen het ganse rek van zo'n 20 meter aan de bovenkant loskwam en ik met rek en al achterover viel. Normaal zou ik geplet zijn door het gewicht, maar gelukkig bleef het rek leunen tegen het volgende rek zodat ik slechts licht gewond raakte.

De verantwoordelijke voor dit gecreëerde ongeluk werd niet gevonden en men probeerde de schuld op mij te schuiven omdat ik het rek beklommen had terwijl het niet vast hing bovenaan. Het kon niet anders of 'iemand' had de bevestigingshaken bovenaan expres verwijderd om mij een loer te lappen. Was het die vijandige ploegbaas?

Droom gedaan!

Hoofdstuk 3: Gewone doorsnee dromen.

Ik veronderstel dat dit soort dromen het meest voorkomen. Ze zijn niet zo gedetailleerd, maar wél interessant om je achteraf af te vragen wat de mogelijke oorzaken zijn voor deze nachtelijke fantasieën.

Veelal kan je deze onrechtstreeks linken aan recente ervaringen op alle mogelijke gebieden.

Een reeks voorbeelden:

Gewone droom 1:

... Heel de familie, kinderen, kleinkinderen enz. Wonen bij ons in een klein rijhuis.

Op een dag, na een kort onderhoud van mijn tuintje, passeerde ik het 'huisje' (Het WC- hokje).

De deur stond half open want ze kon niet dicht omdat er 3 vrouwen in aanwezig waren.

Èèn zat er op de WC met de armen vooruitgestrekt, en de twee anderen hielden elk een van haar armen vast, alsof deze die op de pot zat anders zou omvallen.

Ik dacht... tja, ik zal maar doorgaan wat zo staan kijken naar mensen die gebruik maken van de WC is nogal onbeleefd hé.

Toch vroeg ik mij af wat er eigenlijk gaande was...

Even later kwamen die drie terug in de woonkamer, en een paar minuten later vertrokken er terug 3 richting toiletpot.

Als deze 3 teruggekeerd waren ging mijn schoonzoon alleen naar ginder, en ik ging kijken wat die daar alleen ging doen.

Een beetje gebukt staand met zijn benen wijd open stond hij een nummertje 2 te doen en het viel op dat er van de vroeger mooie toiletpot enkel nog een stuk van de voet overbleef.

Mijn schoonzoon deed zijn best om een lange saucisse recht in dat putje te kunnen droppen!

Nu besepte ik waarom de dames steeds met drie gingen... om het evenwicht te houden van degene dit een nummertje 1 of 2 aan het doen was!

Bovenop de kapotte voet was zelf een oude occasietoiletpot gedropt. Waarschijnlijk hadden ze dit gedaan met de intentie dat ik stilletjes de kapotte zou vervangen.

Ze wisten het allemaal, maar niemand durfde mij op de hoogte brengen van die situatie omdat ze vreesden dat ik erg kwaad zou worden.

Inderdaad werd ik erg kwaad! Niet omdat die toiletpot kapot was, maar omdat ze mij hiervan niet op de hoogte hadden gebracht!

Terug in de woonkamer vroeg ik kwaad 'WIE' dit gedaan had en 'WAT' er gebeurd was. Iedereen weigerde deze vraag te beantwoorden, waarop ik reageerde met "OK... Als het ZÓ zit, dan laat ik de situatie óók ZÓ en blijven jullie maar verder nummerkes doen in die miserietoestand!"

Na een tijdje verklaarde mijn vrouw die de miserie beu was, dat de dader een van mijn zusters was geweest die per ongeluk iets zwaar op de WC had laten vallen, en dat deze daardoor in stukken was gebroken.

Nu ik eindelijk wist wat de oorzaak was én vanwege het feit dat ik hen niets kwalijk nam zolang ze mij maar op de hoogte wilden houden van dit soort 'pannes', heb ik meteen een NIEUWE mooie toiletpot geïnstalleerd en besloten om er in de badkamer óók 1 te installeren met de bedoeling dat als er 1 kapot is, we nog altijd een 'reserve' hadden om het probleem op te vangen.

Droom gedaan!

Gewone droom 2:

... De stad worden geteisterd door een 'blokjespakker'!

Het gaat om rechthoekige houten blokjes die, ik weet niet om welke reden, in en rond de ingangen van winkels enz. worden gelegd, om klanten aan te lokken of zoiets.

Er worden overal 'blokjes' gestolen en winkeliers, mensen met een oprit, scholen enz. durven geen blokjes meer op- en in- toegangen van hun infrastructuur plaatsen wegens de grote onkosten voor het vervangen van de gestolen 'blokjes'.

Enfin... Er waren dus ook firma's die premiejagers betaalden om die 'blokjespakkers' te proberen pakken en aan de politie te overhandigen om hen naar de gevangenis te sturen en schadevergoeding te vragen.

Ik kende zo'n premiejager en vroeg of ik samen met enkele vrienden mee mocht gaan op een van zijn missies om een blokjespakker te strikken. Gewoon uit nieuwsgierigheid hoe dit in zijn werk gaat.

De premiejager ging akkoord.

Op een dag gingen we met hem mee naar een grote meubelwinkel waar de premiejager een val had opgezet.

De val bestond uit een aantal grote struiken aan de zijkant van de oprit en één blokje dat opvallend was neergelegd op een goed zichtbaar plaatsje op de oprit.

We volgden de premiejager die zich wegstak achter de struiken en wij kropen ook achter die struiken, maar ja... we stonden daar met zo'n 6 mensen achter die struiken te loeren naar de oprit en onze gezichten vielen op tussen die opzij geschoven takken. De klanten keken raar op tijdens het passeren en de 'blokjespakker' zag natuurlijk ook dat we op de loer lagen om hem te betrappen.

Na een halve dag loeren en vervelen, was er dus nog niets interessant gebeurd, en toen viel onze cent dat dit kwam omdat we zo goed zichtbaar waren.

We besloten dus maar om de 'premiejager' alléén en goed verdoken achter die struik te laten om zijn taak te kunnen uitvoeren. Zélf gingen we dan maar eens gewoon winkelen in die zaak.

Ik bleef echter binnen in die winkel vanuit een venster de oprit in de gaten houden, en 'plots' kwam er iemand zachtjes de oprit opgeslopen... pakte het blokje en draaide zich snel om, om terug richting straat te lopen.

Ik riep tegen de anderen in de winkel "Ik heb hem... ik heb hem...", sprong door de deur buiten liep naar de 'blokjespakker' en sprong op zijn rug om hem te vangen.

Die man was bijna twee meter groot en woog zeker 150 kg.... een beer van een vent zoals ze zeggen.

Je kon aan zijn gezicht zien dat hij mentaal gehandicapt was.

Die gast stapte gewoon verder met mij alsof ik een pluimpje was dat aan zijn nek hing.

Ik bleef hard roepen "Help me... pak hem!".

Op dat moment kwamen mijn vrienden én de premiejager op de 'blokjespakker' gesprongen en konden we hem met ons zessen tegen de grond werken, de politie opbellen en de man uitleveren.

Aangezien zijn zichtbare handicap werd hij ook zachtaardig afgevoerd naar een psychiatrische instelling en waren de stad en haar handelaars verlost van de 'blokjespakker'

Droom gedaan!

Gewone droom 3:

... Ik zit in een grote kathedraal vol met kerkgangers.

Ik zit ongeveer halfweg tussen het volk aan de rechterkant.

Voor welke reden weet ik niet maar middenin de 'dienst' die bezig was, zet ik mij stilletjes recht en verliet mijn plaats, en ging langs achter om, naar de mensen die aan de linkerkant zaten.

Daar keek ik even nieuwsgierig rond en plots zag ik mijn broer in een gangpad zachtjes over en weer gaan.

Met een strenge blik hield hij daar iedereen in het oog.

Hij was ongeveer op 8 meter afstand van mij toen zijn blik de mijne kruiste, maar hij was zo geconcentreerd met zijn taak bezig, dat hij mij blijkbaar niet herkende.

Ik had hem al een heel tijdje niet meer gezien en was blij dat ik hem nu terug zag. Dus... terwijl hij zo rond loerde en in mijn richting keek, probeerde ik telkens zijn aandacht te trekken in stilte, met kleine gebaartjes met mijn handen en ogen.

Plots leek hij mij te herkennen en hij kwam naar mij toe. Ik vroeg wat hij hier deed en hij antwoordde dat hij toezicht hield in opdracht van de CIA.

Meteen wees hij mij er op, dat ik daar niet mocht staan en terug moest plaats nemen aan de rechter kant.

Ik ging dus terug naar de rechterkant, en daar werd ik onmiddellijk aangesproken door iemand die mij op een boze manier onder mijn voeten gaf, omdat ik mijn plaats verlaten had. Hij wees me er op dat ik terug bij die grote groep moest gaan zitten daar op de eerste 10 rijen. Ik vond nog een klein houten bankje dat tegen de rechterkant aan de muur stond en ging daar op zitten.

Ik vroeg me af waarom die vent mij onder mijn voeten gaf.... Ik had toch niets misdaan?

Het viel op dat vooraan bijna tegen het altaar een hele reeks BV's rechtstonden die een soort voordracht gaven.

De offerande kwam er aan en de groep waar ik zagezegd bij hoorde kreeg de opdracht om één voor één mooi in een rij de offerandegang te gaan doen.

Dus ik ging mee...

Op een zo normaal mogelijke wijze groette ik de priester en drukte ik (stevig) mijn hand op het kruisbeeldje in zijn handen. Ik zag dat mijn voorgangers een geldstuk in de betreffende gouden schaal dropten en taste in mijn zakken. Daar was geen geldstuk te vinden en het was mijn beurt om te 'doneren'.

Ik 'toonde' dan maar dat ik 'doneerde' door een onzichtbaar geldstuk in deze schaal te droppen, om daarna terug zoals de rest naar mijn voorbehouden plaats te stappen.

De communie kwam er aan en weeral moesten wij met onze groep 'tonen' dat we te communie gingen. Verschil met vorige keer was, dat een groot deel van onze groep na die communie- actie niet meer op de voorbehouden plaatsen ging zitten maar helemaal achteraan de kerk op lege plaatsjes. Ik volgde hun voorbeeld.

De 'dienst' was bijna ten einde en de mensen die achteraan zaten begonnen de kerk al te verlaten, alléén en in groepjes. De oudere man die naast me zat mompelde tegen mij "Voila, 't is weeral gebeurd, en wat we hiervoor kregen was toch de moeite waard geweest!". Hij zette zich recht en verliet zo vlug mogelijk óók de kerk, want binnen een minuutje zou de grote massa andere kerkgangers naar buiten gaan stormen.

Enfin... ik verliet dan ook maar de kerk en ik had 'niets' gekregen voor de moeite. Ik vroeg aan de boze man die ons zagezegd begeleid had wat er eigenlijk aan de hand was? Bleek dat ik had gefungeerd als 'figurant' in een film of zo, en dat ik géén recht op vergoeding meer had omdat ik mijn plaats even had verlaten. Ik wist gewoon niet dat ik 'figurant' was!

Buiten de kerk stond ik ineens in een grootstad waar ik mijn weg niet kende, maar blijkbaar was mijn dochter met haar gezin naar hier verhuisd. Ze had mij en mijn moeder uitgenodigd om eens langs te komen in haar nieuwe woning. Mijn moeder was er blijkbaar al.

Aangezien ik in een mij onbekende stad bevond én ik haar nieuw adres niet kende, was ik dus genoodzaakt om haar met mijn gsm op te bellen om haar adres en bijkomende richtlijnen te vragen over 'hoe' ik daar kon geraken.

Ik zocht in al mijn zakken naar mijn GSM, maar die was ik toch wel vergeten zeker!
En... weeral begon hier dat ellendig vermoeiend zoeken naar de weg naar huis...
Droom gedaan!

Gewone droom 4:

... Plots werd ik midden in de nacht wakker.

Aan het voeteinde van mijn bed stond een Christus- figuur in een lang wit gewaad.

Hij keek mij aan en zei een 'opdracht' te hebben voor mij.

Hij overhandigde me een wit paard, een zwaard, harnas en schild, en ik moest de goede wereld beschermen tegen het kwaad.

Het paard zou me overal naar de strijd voeren.

Het zwaard kon ik gebruiken om het kwade te lijf te gaan en het was onverwoestbaar.

Schild en harnas zouden me beschermen en waren ook onverwoestbaar, zelf kanonnen konden mij niet deren. Toen 'verdween' de figuur...

Droom gedaan!

De herinnering aan deze levendige droom die een 'visioen' leek, is heel mijn leven blijven hangen.

Gewone droom 5:

... Ik werd uitgenodigd door de gouverneur.

Deze had mij al lang in het oog, en vond mij de meest geschikte persoon voor het opvangen, begeleiden en helpen van een Afrikaanse diplomaat en regeringslid.

Voor deze taak zou ik ook de status van diplomaat genieten.

De Afrikaan was een vertegenwoordiger en waarschijnlijk ook familielid van een dictator die zijn land leidde via zware onderdrukking van de bevolking.

De magere man met een gouden brillette sprak enkel Frans en liep rond met veel streken in een duur kostuum.

Ik vertelde aan de gouverneur dat ik geen geschikte kandidaat was om diplomaat te spelen en dat ik zelf geen Frans kan spreken, laat staan in het Frans discussiëren betreffende buitenlandse zaken enz.

De gouverneur antwoordde dat ik voor deze taak was uitgekozen door de minister van buitenlandse zaken en dat ik me gerust verstaanbaar zou kunnen maken via de enkele Franse woordjes die ik ken, in combinatie met gebarentaal... Ik had volgens hem de geschikte algemene kennis op technisch vlak, op politiek vlak, en op vlak van mensenkennis.

De Afrikaan was volgens hem een omhooggevallen dommerik die 'denkt' verstandig te zijn.

Allee, ik zei dan maar (vereerd om de mouwvegerij van de gouverneur), dat ik dat dan wel eens wilde proberen en eventueel, als het nodig blijkt, Franse les zou volgen.

De gouverneur lachte en ging akkoord.

Enfin... een paar dagen later werd ik voorgesteld aan de Afrikaanse diplomaat die was aangekomen met een privé- jet.

De man dacht écht dit ik een Belgische diplomaat met hoge status was (Ik had ook een deftig kostuum aan). In die gedachte was de Afrikaan tevreden dat hij niet gewoon afgescheept was en in handen gedropt van een 'gewone' burger.

Even later begon hij mij vragen te stellen en uit te vragen in het Frans, en wat te verwachten was gebeurde dus. Van mijn gebrabbel in uitgevonden Frans kon hij geen jota verstaan. Hij maakte zich kwaad en riep dat ik géén diplomaat was, géén Frans kende, met zijn voeten speelde en hem belachelijk maakte door mijn niet respectvolle houding t.o.v. 'zijn' status. Tja... op dat vlak had hij dus groot gelijk, en ik begreep écht niet waarom de gouverneur 'mij' had aangesteld als 'diplomaat' voor de opvang van die man.

Ik probeerde de gouverneur telefonisch te bereiken om hem de situatie voor te leggen en uitleg te vragen hoe het nu verder moest.

Hoe ik ook probeerde... ik kon noch de gouverneur, noch eender welke minister, noch de Koning, noch iemand van de lokale overheid bereiken! Het was alsof de telefoonmaatschappij de opdracht had gekregen om mijn oproepen in die zin, te blokkeren.

Ik besloot dan maar om een 'tolk' te zoeken.

Het begon met aan de Afrikaanse diplomaat de vraag te stellen of hij op zijn smartphone een vertaalprogramma had en dat we elkaar dan maar volgens die methode moesten proberen helpen.

De Arme man bleek echter niet slim genoeg om dit te begrijpen.

Dan maar een schooldirecteur of andere bekwame mens met talenkennis zoeken die 'tolk' wilde spelen. Niemand bleek echter 'tijd' te hebben.

Op den duur zocht ik verder nutteloos naar een familielid of vriend die Frans kende en wilde helpen...

Droom gedaan!

Gewone droom 6:

... We lagen goed te slapen...

Plots voelde ik een dikke kak opkomen. Ik voelde dat het een reus van een saucisse was, lang en met een serieuze diameter.

Ik voelde dat hij er uit begon te komen en dat ik hem niet meer kon tegenhouden voor ik op het toilet zou zitten.

Ik wilde ook niet dat mijn lakens enz. vol kak gingen hangen...

Daarom besloot ik om hem zo goed mogelijk op te vangen met mijn linker hand, om ons bed niet te vervuilen.

De stevige saucisse wurmde zich volledig naar buiten en schoof in haar geheel in mijn open hand, tot een stuk over mijn pols.

Met mijn propere rechterhand duwde ik de lakens en dekens opzij, zodat ik veilig kon opstaan om die saucisse naar het toilet te dragen.

Maar mijn vrouwtje die over mij waakt, sprong ineens recht en vroeg “wat zit er in uw hand?”.

Ze kon het niet laten om er naar te grijpen met als gevolg dat ze bruine vingertoppen had.

Ik verwittigde haar direct dat ze moest oppassen, want dat het ‘kak’ was, en dat ik nog een propere hand over had om het bed te beschermen tegen vervuiling en de deurklinken proper te kunnen openen. “Poesje blijf overal af !” riep ik.

We gingen voorzichtig naar beneden om dat geval in de WC te droppen en eens goed ons handen te wassen.

Droom gedaan!

Gewone droom 7:

... Ik zat op een stoel in de gang van wat ik veronderstel een tandartsenpraktijk te zijn.

De deur van de behandelkamer stond open en in de tandartsenstoel zat een man van middelbare leeftijd met de rug naar de deur toe gekeerd.

Vermoedelijk was ik de volgende op de afspraak, want aan die deur stond maar één stoel en dat was voor de volgende patiënt... ik dus.

De tandarts was druk bezig met die man.

Hij keek plots op en liep naar zijn medicijnkast om een ‘dringend’ spuitje te pakken, dat hij vlug ging toedienen aan die patiënt.

Daarna verliet hij direct de behandelkamer en ging met een rood aangelopen gezicht een poster bestuderen die op de gang hing. Het was een poster die betrekking had op hartproblemen en bijwerkingen of allergieën op medicijnen.

Even later kwam hij bang aan de deur kijken hoe het was gesteld met de patiënt en ik zag dat deze 'schokkende' bewegingen begon te maken... steeds erger.

Hij riep tegen mij "dokter Spandel, kan u me helpen a.u.b.?"

Ik reageerde met te zeggen dat ik géén dokter was en niet wist wat ik zou moeten doen.

Daarop liep hij naar de grote wachtzaal en vroeg "is hier een dokter aanwezig? Ik heb dringende doktershulp nodig !!!".

Gelukkig waren er op dat moment twee dokters aanwezig die onmiddellijk megingen.

Toen ze mij passeerden zei de tandarts "meneer Spandel... nog even geduld a.u.b.".

Hierop antwoorde één van de dokters in mijn richting "Bent u soms dokter Spandel?".

Ik antwoordde "Neen, maar ik ben wel de broer van dokter Spandel!"

Daarop antwoordde hij tegen zijn collegae: "Hier zie, dan is dit dus de 'meester' met zijn rare reacties in onze vakbladen!... Hoe haalt hij het zijn hoofd, te beweren dat baby's die suikerziekte krijgen hun rug volledig dichtgroeit!"

Ik zei "WAT??? zoiets heb ik nog nooit beweert en geschreven."

Antwoord: "Dat heb je wél geschreven!" en tegen zijn collegae "Jullie hebben het waarschijnlijk ook wel gelezen zeker?"

Deze antwoordden volmondig "Inderdaad hebben we dat óók gelezen hoor!".

Hierop verwees ik hen naar mijn website waar op de startpagina een knop staat 'Belangrijke Info'.

Hier staat dat dit soort beweringen en linken naar 'bepaalde' sites niet van mij komen maar van pesters, stalkers, enz. die slechte bedoelingen hebben met mijn persoon en mijn naam valselijk gebruiken en willen schaden.

Droom gedaan!

Gewone droom 8:

...Ik stond in een boksring...

Wat was de oorzaak?

Mijn stalkster waarvoor ik x- jaren daarvoor een officiële klacht had neergelegd bij de politie (*écht gebeurd op 16/02/2017*), werd indertijd door deze klacht onmiddellijk de mond gesnoerd.

In die klacht stond namelijk mijn eis tot 1000 euro schadevergoeding *pér* keer dat ik zou vernemen dat zij een verdere poging tot belaging zou ondernemen.

Ze blééf echter maar zinnen op wraak, en op den duur had ze er met er haar psychopathisch karakter niets beter op gevonden dan een vechtpartij in een geïmproviseerde boksring op poten te zetten.

Deze vechtpartij zou volgens haar 'eindelijk' tot resultaat hebben dat ik geliquideerd werd... haar ultieme wens.

Hoe had ze dit 'geregeld'?

Ze had samen met haar vriendin, haar collegae en vrienden opgemaakt tegen mijn persoon door middel van de meest ontterende beschuldigingen. Deze roddel had gewerkt, waardoor ze van haar collegae die onbewust waren van het feit dat ze zo zouden meewerken aan stalking, de volle medewerking kreeg.

Er werd na verloop van 'roddeltijd' op den duur in een refter een 'boksring' gebouwd en via affiches reclame over gemaakt, om volk te trekken voor de boksmatch waarin ik (haar aardsvijand nr.1) 'eindelijk' door haar zou gelycht worden in het bijzijn van haar grote groep opgemaakte 'vrienden'.

Deze reclame had na enkele dagen al effect natuurlijk, en het effect was voor haar 'positief', want de burgemeester en co. én de media met journalisten en TV, zouden óók aanwezig zijn voor deze 'ultieme' uitschakeling van 's lands meest gehate crimineel.

Deze stalkster was echter een laffe manipulator die haar niet zo snuggere echtgenoot ferm onder de sloef had gelegd.

Hij durfde haar in niets tegenspreken, alhoewel het een beroepsmilitair was van pakweg 40 jaar oud.

'HIJ' zou haar 'in haar plaats' moeten verdedigen in de ring en mij moeten afmaken. ik stond op de affiches afgebeeld als een duivel en 'ZIJ' als een engel die moest verdedigd worden door haar 'held'.

Ik wist van heel deze opmakerij en affiche- campagne totaal niets, tot ik de dag waarop de match georganiseerd was, plots een 'uitnodiging' kreeg voor een bezoek aan het hospitaal "voor een interview in de refter van het hospitaal".

Op het afgesproken uur kwam ik dus die refter in, en het leek een 'serieus' interview te worden.

De zaal zat vol lachende gezichten... journalisten...TV camera's... burgemeester en andere 'notabelen'. Ik vroeg me af waarom ik voor hen zo belangrijk was.

Ik was onwetend van het feit dat deze mensen allemaal achter mijn rug, door de roddel van de stalkster zodanig waren opgemaakt tegen mij, dat ze met plezier zouden zien hoe ik in de 'arena' werd afgemaakt door leeuwen.

Enfin, ik moest dus onbewust van wat dit "interview" inhield, in de ring gaan...

Wie kwam mij 'interviewen'? De stalkster haar man!

Hij was gekleed in trainingspak en keek me razend aan.

Het 'publiek' met de stalkster op de eerste rij begon te roepen van "Sla hem dood enz." ...

Toen begon ik te beseffen dat het géén 'interview' was maar een wraakactie van de laffe stalkster die vol haat zat omdat ze niets meer had kunnen ondernemen zónder een bijkomende klacht en bijhorende eis tot effectieve en dure schadevergoeding bij de politie. Ze riskeerde in dit geval zelf gevangenisstraf.

Als ik hier te pletter zou geslagen worden kon ik dit dus niet meer doen en had ze me eindelijk gekregen waar ze dit 'wenste'...

Het was een 'eerlijk' gevecht hoor.

Daar stond ik dan als 74 jarige oude mens die al een aantal operaties had ondergaan aan de knieën, een kromme zwakke rug en zo stijf als een plank, ten overstaan van een getrainde beroepsmilitair van 40 jaar wiens oogwit rood zag van de haat.

"Kom... kom maar op!" riep deze terwijl het joelende publiek uit de bol ging.

Om de sfeer wat grappiger te maken begon ik danspasjes te doen, gemengd met wat karate-achtige standjes en bewegingen.

Het pakte, want het gejoel veranderde in lachjes, en ik content natuurlijk dat mijn 'show' bijval had.

Maar mijn tegenstrever lachte ook, en het viel op dat hij mij rustig verder liet rondspringen terwijl hij gewoon stil bleef staan 'afwachten'.

De lafaard liet deze oude sukkelaar dus verder springen en dansen tot ik op den duur zo vermoeid zou zijn dat ik gewoon geen kracht genoeg meer zou hebben om deftig terug te kunnen slaan.

Zo werd het ook voor die getrainde (laffe) tegenstander een fluitje van een cent om mij daarna af te maken natuurlijk.

Toen ik die 'tactiek' besepte, stopte ik met mijn gespring en gelijk een echte Jean-Claude Van Damme ging ik twee seconden voor hem staan met mijn voet tot bijna tegen zijn neus om hem te tonen dat ik niet het 'toetje' was dat hij verwachtte.

Daarna ging ik achteruit en wachtte ik met gebalde vuisten zijn reactie af. Een beetje verschrikt sloeg hij een paar keer naar mij, en ik weerde af... Nu is het mijn beurt dacht ik, en ik gaf hem een paar pijnlijke meppen.

De lafaard ging lopen uit de ring toen hij merkte dat hij het onderspit zou delven.

De stalkster sprong hierop in de ring en had nog een plan B voor het geval ik het zou winnen van haar onder de sloef liggende held.

Ze beriep zich luid roepend op het middeleeuws recht om een evenwaardige 'vervanger' in de strijd te werpen.

De menigte begon te joelen tijdens haar betoog en het kwam er op neer dat ik de strijd 'NIET' had gewonnen door 'opgave' van de tegenstander, omdat deze een lafaard was gebleken. Ze eiste het teniet doen van mijn overwinning en riep de 'gelijkwaardige' tegenstander uit haar plan B in de boksring. Deze had ze op voorhand al 'geregeld' via vriendjespolitiek.

Het was een soort kickbokser die al veel wedstrijden had gedaan in zogenaamd 'kooivechten'. Hij was volledig uitgedost als een kooivechter. Handjes omzwaachteld, sportschoentjes, shortje, bloot bovenlijf...

Ik had direct door dat dit een 'andere' tegenstander was dan de vorige, en dat ik tegen deze twintiger bijna géén kans zou hebben om het te overleven.

Tóch zette ik mij in een soort vechthouding en liet aan de tegenstander zien dat ik klaar was om te strijden tot ik niet meer kon.

Het onverwachte gebeurde...

De kooivechter was door de stalkster niet op de hoogte gebracht dat hij zou moeten vechten met een ongetrainde oude man van 74 jaar die daarbovenop nog fysiek niet geschikt was om nog te vechten.

Toen hij daar oog in oog kwam te staan met mij, besepte hij welk een ongelijke en laffe strijd hij zou moeten aangaan.

Hij draaide zich nee- knikkend om, en verliet de boksring, kwaad kijkend naar de stalkster. Ik had dus de strijd gewonnen en de stalkster verliet rood aangelopen de refter.

Via een korte uitleg van mijnentwege tegen de aanwezige menigte, betreffende de psychopathische 'belaging' door die stalkster, deed ik het teleurgesteld publiek doen inzien dat ze allemaal door de stalkster waren gemanipuleerd en misbruikt om een goede mens waar ze 'problemen' mee had, 'in haar plaats' uit de weg te ruimen.

Het is typisch voor een psychopaat karakter dat deze 'anderen' gebruikt om daden te laten stellen waardoor hij/zij zélf achteraf niet 'verantwoordelijk' voor wil gesteld worden...

Droom gedaan!

Gewone droom 9:

... Ik was aan het wandelen in de Plezantstraat en er waren daar grote kantoorgebouwen. Plots zag ik Willockx aan de overkant van de straat, maar wàt een metamorfose die had ondergaan zeg.

De man was heel slank, had een mooi kostuum aan en stapte met stevige tred en grote stappen, zo fris als een hoentje richting kantoorgebouw. Hij droeg fier een aktentas bij zich. Hij was een typetje te vergelijken met De Croo.

Zo van ver gezien kon ik niet geloven wat ik zag. Voor alle zekerheid dat het geen dubbelganger was riep ik vanaf de overkant van de straat naar die man "WILLOCKX"... en ja... de man draaide zich naar mij om en antwoorde "Dag Marc."

Toen was ik zeker dat dit wel degelijk Willockx moest zijn.

NU moet u weten dat ik om verschillende redenen nooit een fan ben geweest van die politieker, en dat ik het niet kon nalaten om kritiek op hem te geven als hij weer eens machtsmisbruik pleegde.

Maar deze huidige 'verschijning' van zijn persoon overviel me als een donderslag.

Zijn gezicht was nog goed te herkennen maar véél knapper dan in de periode dat ik hem meegemaakt heb.... Een beetje gebruind ook, en een schoonheidsvlekje op zijn linker wang. Het was een echte filmster en ik twijfelde of dat schoonheidsvlekje écht was of namaak.

Enfin... Wie mij kent weet dat ik extravert ben en als ik iemand iets positiefs zie doen, dan zal ik die mens ook aanspreken om hem hiervoor te feliciteren, zelf al mijd ik die mens liefst. Ik kon mijn bewondering voor 'die' Willockx niet onder stoelen of banken steken... ging naar hem toe, en verklaarde dat ik nooit zijn beste vriend ben geweest (hij knikte dat hij dat wist), maar dat ik het nu niet kon laten om mijn bewondering uit te spreken over zijn nieuwe look en sportief gedrag.

Hij was hiervoor dankbaar, en het maakte mij blij dat hij het tof vond dat ik zijn huidige verschijning bewonderde. Daarna ging hij verder richting kantoor, en ik richting O.L.V. plein.

We hadden op dat moment echter een burgemeester die bekend was bij de stadsdiensten en burgers als een brutale, toxische, psychopathische persoonlijkheid. Een lelijke kleine man zonder zichtbare nek met een haviksneus die half zo groot was als zijn kop en die hier precies stond opgeplakt.

Deze burgemeester had rond een grote tafel op het O.L.V.- plein een vergadering belegd met de meest hooggeplaatste Sint-Niklazenaren over het feit dat Poetin ons land een ultimatum had gesteld, en dat wij slechts 15 uren tijd kregen om akkoord te gaan met zijn 'voorstellen', anders zou een grote bom alles vernietigen... ook Sint-Niklaas.

Enkele meters verwijderd van die vergadertafel stond een soort zandbak op pootjes, en in die zandbak zaten zwarte blokken van verschillende vormen die maar een paar centimeter boven het zand uitstaken.

Ik vond dat op zijn minst raar, en veegde aan een blok wat zand opzij om beter te bekijken hoe zo'n blok er verder kon uitzien.

Na wat rondtasten met mijn vingers ontdekte ik aan de rechterkant, op zo'n 10 cm. diepte een schakelaartje dat op ON stond. Mmmm... dacht ik, en ik schakelde dat schakelaartje af.

Een toestel dat uitgeschakeld is kan immers geen kwaad hé.

Zo ging ik al die blokken af en die hadden allemaal aan de rechterkant op de zélfde diepte zo'n schakelaartje. Ik zette die allemaal af!

Op een bepaald moment werd de burgemeester dringend weggeroepen van de vergadertafel, en ik ging me tussen de vergaderaars zetten.

Ik zag op de tafel een geopend pak cracottes liggen... nam er eentje, en beet er een stuk af.

Ineens groot lawaai van de rest “Wat doe je nu? Die zijn alleen van- en voor de burgemeester! Als hij terugkomt en merkt dat 1 van ‘zijn’ cracottes weggenomen is, laat staan dat er een stuk afgebeten is, dan zal het je beste tijd niet geweest zijn voor die brulaap van een burgemeester!”

Ik verschoot van die reactie, maar ik en enkele andere aanwezigen keken elkaar daarna recht in de ogen. Er verscheen een heimelijke glimlach op ons gezicht. Waarom zouden we die dictator niet eens laten merken dat we niet bang zijn van hem?

Dus... de niet- bangeriken pakten allemaal enkele cracottes van die stapel en toen de burgemeester terug aanwezig was en ontdekte’ dat er cracottes van zijn stapeltje waren verdwenen, toonden we ons allemaal van kromme haas.

Hij kón gewoon geen schuldige aanwijzen en dit zinde hem duidelijk niet.

Met rood aangelopen gezicht ging hij terug op zijn plaats zitten en onze hartjes lachten onzichtbaar. Ik ging terug aan die zandbak staan...

Plots hoorde ik vanaf de vergadertafel paniekreacties tussen die hooggeplaatsten. Ze vonden maar geen oplossing om de bom van Poetin af te wenden... ze hadden maar 3 uur tijd meer...! HELP!

Ineens wees die burgemeester in mijn richting en riep “Wie is dat?? Wat doet die daar?” En hij kwam razend naar mij toegelopen “Wat heb jij hier gedaan verdomme?”

“Ach, niet speciaals, gewoon knopjes ontdekt en deze afgeschakeld op al die blokken!”.

In grote paniek riep de burgemeester: “Gij weet niet dat de Russen die zandbak hebben geplaatst en er op aangedrongen hebben dat we hem niet mochten aanraken... JIJ BENT DE SCHULDIGE DAT DE BOM ONS OVER EEN PAAR UUR TOTAAL ZAL Vernietigen... JIJ BENT DAARVOOR VERANTWOORDELIJK!... NU IS HET TELAAT!

Allee... De 15 uren waren volledig om, en er viel géén bom.

De opluchting rond die vergadertafel was ENORM!

De valse burgemeester sprong op een podium en begon tegen het volk een geweldige speech af te steken over hoe moedig ‘hij’ zich ingezet had, en dat dankzij ‘HEM’ de bevolking was gered van totale vernietiging enz.

Ik misde er stilletjes vanonder naar huis, inde gedachte dat ik misschien onbewust die bom had uitgeschakeld via de knopjes onder het zand in die zandbak van de Russen...

Thuis gekomen vertelde ik het avontuur met de 'gepikte' cracottes, toonde ze alle 4 aan mijn vrouw, en we hebben goed gelachen!

Droom gedaan!

Gewone droom 10:

... Er was blijkbaar een wereldwijde oorlog of natuurramp geweest, en de gevolgen voor de overlevende mensen waren niet om mee te lachen.

Het treinstation dat normaal gezien heel stevig gebouwd was met enorme betonnen pilaren, betonnen wandelpaden, betonnen dak, betonnen terrassen en perrons en nog andere zware betonnen constructies, had nu een ongelooflijk gevaarlijke indruk gekregen.

Geen enkele van de steunpilaren, dakgebinten en andere constructies stonden nog recht, waren verwrongen of hadden grote barsten. Een normale mens zou daar niet meer durven in gaan, maar de gevolgen van de ramp noopten de mensen ertoe om hun leven te riskeren en werk te zoeken voor een droge boterham om hun gezin te doen overleven.

Het station was bomvol volk, en er was alleen nog werk in Antwerpen. Iedereen wilde daar een jobke versieren om niet te moeten omkomen van honger en dorst.

Er reed omwille van veiligheids- én technische redenen dagelijks ook maar één trein naar Antwerpen, en dit zorgde natuurlijk voor de nodige spanningen onder de massa, want als de trein vol was stonden de overblijvenden daar die dag zonder kans op eten. Vechtende mensen was dus normaal.

Enfin...

Er moest dus een andere oplossing bedacht worden om aan ETEN te geraken. Na een korte discussie was die vlug gevonden.

Er was de beschikking over een aftands mes en een houten plank.

Mensen die eten wilden en hiervoor risico's op leven en dood wilden maken, mochten elk op toer dat mes naar die houten plank gooien.

Als het mes bleef steken, dan had die mens de eerste keuze om te eten als er eten was.

Maar... als het mes niet bleef steken was de werper eerste keus om zélf als voedsel gebruikt te worden door de anderen.

Droom gedaan!

Hoofdstuk 4: Terugkerende dromen.

Terugkerende dromen hebben méér betekenis dan de korte en gewone doorsnee dromen! Deze dromen betekenen dat je ergens aandacht aan moet besteden, en wijzen je er regelmatig terug op deze nodige aandacht niet te blijven generen.

Ze leggen de nadruk op een bepaald probleem waarmee je onbewust zit opgescheept. Dit kan een lichamenteel probleem zijn... een geestelijk probleem... een probleem rond een vraag waar je maar geen antwoord op kan vinden... naderende dementie...

Deze dromen kwamen regelmatig terug, maar de frequentie verminderde tot ze niet meer terugkwamen. Soms nog eens een enkel keertje... jaren later...

Het enige nadeel van deze terugkerende dromen...

Ze hebben steeds het zélfde doel, maar de fantasie errond is telkens ànders, waardoor de interpretatie bemoeilijkt wordt.

Een reeks voorbeelden:

Terugkerende droom 1:

... Ik kon vliegen!

Via een bepaalde sterk inspannende modus... mijn ogen bijna dicht van de inspanning... de vuisten gebald... gebogen armen... een beetje gebukt...

Kon ik een soort levitatie opwekken en opstijgen.

Iedereen mocht zien dat ik dat kon.

De ene keer kon ik maar amper van de grond komen en de andere keer geraakte ik tot wel 10 meter hoog, maar hoger kon ik niet.

De variatie in hoogte die ik kon bereiken hing af van parameters die ik niet kon manipuleren.

Vermoeidheidsgraad, weersomstandigheden, houding van omstaanders...

Het was in ieder geval plezant om te ervaren dat ik dit kon!

Droom gedaan!

Terugkerende droom 2:

... Ik kon zwemmen als de beste!

In dit soort dromen kon niemand beter zwemmen dan ik!

Een zwembad van 50 meter kon ik met 'crawlslag' in pakweg vijf slagen in de lengte overzwemmen.

De snelheid, en het gemak waarmee ik dit zonder extra inspanning kon presteren ten overstaan van de andere aanwezige zwemmers is te vergelijken met een straaljager ten overstaan van een tweedekker die de zélfde afstand moeten afleggen.

Blij dat ik dit kon natuurlijk!

Droom gedaan!

In werkelijkheid kan ik niet zwemmen en zou niet in diep water willen komen zonder geschikt zwemvest, na de ervaring van een bijna verdrinking (BDE).

Terugkerende droom 3:

... Praktische toepassing van 'vliegen'.

Tijdens levitaties die ik bij wijze van demonstratie toepaste op een schoolplein of schoolfeestjes kregen de kinderen die dit wensten, de kans om eens mee te vliegen.

Dan nam ik deze kandidaten één voor één in mijn armen en ging in levitatiemodus.

Dit was zo zwaar fysiek afmattend dat ik dit steeds maar enkele keren na elkaar kon doen.

De hoogte die ik kon bereiken hing ook af van het gewicht van het kind dat meevloog.

Mijn doel was om de dakgoot van het schoolgebouw te bereiken om met het kind een prachtig uitzicht te geven over het schoolplein, maar zo hoog ben ik weinig kunnen geraken.

Als ik geen extra last meenam op zo'n levitatie, dan kon ik, als ik geluk had, net de dakgoot bereiken om er bal uit te gaan vissen, maar na zo'n opdracht had ik dan ook weeral de tijd nodig om terug genoeg krachten op te bouwen.

Droom gedaan!

Terugkerende droom 4:

... Ik wordt wakker al wandelend of zittend op een toeristen- rustbankje in volle natuur en in de omgeving van een groot kanaal.

Waar ben ik? Ik ken deze omgeving totaal niet!

Dan begint mijn zoektocht om terug naar huis te geraken...

Kilometers en kilometers wandelen op dat pad, langs dijken enz. en nergens een betrouwbaar oriëntatiepunt dat mijn weg naar huis zou helpen te vinden.

Op den duur ben ik letterlijk doodmoe van het stappen.

Ik kom soms een boer tegen, die alleen op stap is of aan een boerderijtje staat dat ik passeer en vraag de weg naar Sint-Niklaas.

Ofwel spreekt die boer een taal die ik niet ken, alsof ik in ver vreemd land vertoef...

Ofwel spreekt die boer mijn taal, maar heeft hij nog nooit van Sint-Niklaas gehoord en kan mij dus niet de weg wijzen.

Ik heb zelf de weg gevraagd aan een paard, en deze wist ook van niets...

Enfin de vermoeiende toch verder zettend zie ik in de verte een stad opdoemen met een aantal opmerkelijke kerktorens. Een stuk of drie, en op één van die torens stond precies een groot Mariabeeld gelijkend op de toren van de Onze Lieve Vrouw kerk te Sint-Niklaas.

“Eindelijk” riep ik dan... eindelijk zie ik Sint-Niklaas!

Deze adrenalinestoot pepte mij op en gaf terug moed om mijn doel te bereiken.

Maar... er klopte iets niet aan de ‘omgeving’... Aan mijn thuisstad ligt geen kanaal!

Hier is een heel groot kanaal, en die Sint-Niklaas- achtige stad ligt aan de overkant , waar ik niet zomaar kan geraken omdat er zo ver ik kon zien geen brug over het kanaal liep.

Enfin terug steeds verder die richting uit steeds vermoeiender...

Hoe dichter ik in de omgeving van die stad kwam, hoe meer ik opmerkte dat er op ALLE torens zo een groot beeld stond van sterk verschillende personen (of heiligen?)!

Ik vond eindelijk een brug en ging er over, tot in de stad. De straten en andere stadsomgeving waren proper en even modern als de straten van Sint-Niklaas, maar ze klopten in het geheel niet met de omgeving die ik gewoon was. Die gebouwen had ik nog nooit gezien. De straatnamen ook niet.

Ik vroeg alle mensen die ik tegen kwam de weg naar Sint-Niklaas...

Niemand wist waar Sint-Niklaas lag, de ene wees naar links en de andere naar rechts of trok de schouders op. Soms was er ééntje die verklaarde dat hij van Sint-Niklaas 'gehoord' had maar dat Sint-Niklaas tientallen, tot honderden kilometer in richting X te vinden moest zijn.

Bussen, treinen of ander openbaar vervoer richting Sint-Niklaas was er niet, en ik ging dan maar te voet die lange tocht aanvangen in richting X.

Ik heb Sint-Niklaas maar niet bereiken... was doodmoe... echt doodmoe...

Droom over!

Terugkerende droom 5:

... Plots bevind ik mij midden in een mij onbekende natuurlijke omgeving of bos.

Ik zoek terug de weg naar huis.

Wind, regen of andere extreme weersomstandigheden kom ik tegen. Overal liggen hindernissen waar ik door- en over moet kruipen.

Ik hang op den duur vol modder en andere prullen.

Mijn benen zijn door- en door vermoeid van het stappen en kruipen, en ik zie geen einde aan die tocht.

Droom gedaan!

Ik geraak tijdens zo'n droom nooit terug thuis. Als ik wakker wordt doen mijn benen en voeten WERKELIJK pijn van vermoeidheid alsof die droom ook werkelijkheid is geweest.

Droom gedaan!

Terugkerende droom 6:

... Ik moet naar het toilet voor een nummertje 1 of een nummertje 2.

Het kan in verschillende omgevingen zijn. Een winkelcentrum, een school, een werkomgeving... NERGENS is er een WC te bespeuren.

Het wordt steeds hoogdringender... mijn blaas staat op ontploffen en na veel nutteloos zoeken vind ik eindelijk een ideale gelegenheid waar ik mijn gevoeg kan doen.

Dit kan een openbaar toilet zijn, een groot lokaal vol WC's, een ligbad, een zaal waarvan de muren vol urinoirs hangen...

De grote miserie is, dat als ik deze ontspannende kans heb ontdekt en er met volle spoed van gebruik wil maken, dat al die voorzieningen al BEZET zijn én blijven!

Als er eentje niet bezet is... en ik wil er gebruik van maken, dan staan ze met tien man naar u te staren, en je moet niet denken dat er tussen die urinoirs en WC- potten afschermingen zijn hoor!

Zó kan ik zéker niet plassen, ben ik letterlijk 'verplicht' om op te staan voor een plasje.

Droom gedaan!

Terugkerende droom 7:

... Ik ben een échte hetero man die geniet van alle mooiste vrouwen ter wereld. Vrouwen van alle rassen.

Fotomodellen om U tegen te zeggen, maar dit moet 'geheim' blijven.

Om dit te kunnen realiseren heb ik mijn huis met twee HOGE verdiepingen zodanig verbouwd dat de twee verdiepingen minder HOOG zijn. Wat ik hiermee uitspaarde heb ik gebruikt om een 'tussenverdiep' te creëren, met een geheime toegang die ik alléén ken natuurlijk.

Na verloop van tijd heb ik in dit tussenverdiep een ganse harem vrouwen verzamelt van alle landen, en alle rassen... super mooie vrouwen die mij uit vrije wil allemaal letterlijk vertroetelden alsof ik een koning ben.

Droom gedaan!

Dit soort dromen zijn plezant hoor (genieten)!

Spijtig dat ze zo kort duren.

Terugkerende droom 8:

... Ik sta op lange ski's bovenaan een trap die ik wil afdalen. Dan heb ik geen last van de traptreden omdat deze worden overbrugt, en ik kan zó in één stuk door naar beneden glijden. Ik kan dat ook zónder skilatten.

Dan houd ik mijn voeten in een bepaalde houding die er voor zorgt dat ik traptreden overbrug. Mijn hiel ligt op de rand van de hoogste trede, en de tip van mijn schoen op de rand van de lagere trede.

Op die wijze worden de treden juist overbrugt en rits ik zoals op ski's snel naar beneden en geef al de andere trapgebruikers het nafluiten!

Droom gedaan!

Dit is een echt plezante eigenschap waar ik in mijn dromen veel bewust gebruik van maak.

Terugkerende droom 9:

... Uitvallende tanden...

Ik voel een tand loszitten in mijn vals gebit.

Ik trek er lichtjes aan en hij valt uit.

Probleem is dat de makers van de tandprothese in het plastic van de prothese de tanden met elkaar extra verbinden met een speciaal koordje om de boel bijeen te houden.

Dus die tand was er uit, maar hing nog vast aan dat koordje. Ik knip die tand los, maar dat koordje blijft daar lastig uitsteken uit die plastic.

Ik wrijf er regelmatig met mijn tong tegen en de andere tanden beginnen uiteen te vallen in brokjes... ook het plastic van de prothese begin af te brokkelen en te barsten.

Er komen steeds meer van die stukjes in mijn mond terecht. Zoveel, dat ik ze er niet vlug genoeg uit kan krijgen om mijn mond helemaal leeg te maken.

Het is tijd voor een nieuwe prothese...

Maar... deze houdt het geen jaren vol en de miserie begint terug.

Droom gedaan!

Terugkerende droom 10:

... Ik ben een oude gepensioneerde man die moeilijk NEEN kan zeggen als iemand mijn hulp vraagt...

Ik kom terecht op een van de vele werkvloeren of werven waar ik op gewerkt heb.

Het waren nog steeds de zélfde bazen als destijds.

Zij contacteerden me steeds zélf om te helpen met 'tijdelijke' opdrachten als lasser. Deze opdrachten konden een week duren, maar ook x- maanden.

De betreffende bazen waren deze die vroeger misbruik maakten van mijn positieve eigenschappen... die mij willekeurig ontsloegen als ik mijn mening durfde uiten... die mij op onwettige wijze werkloos maakten, bedreigden en rechten ontzegden... mijn gezin bewust financieel benadeelden... administratief hebben gepest...

Nu hadden ze deze oude gepensioneerde "die tóch de tijd had" dringend 'nodig' en ik trapte telkens terug in hun mooie praatjes!

- "Ik heb u fout behandeld en wil het terug GOEDMAKEN...".
- "Je bent werkelijk een héél goed stielman en ik heb uw ervaring misbruikt. Deze keer zal dat zeker niet meer gebeuren".
- " je krijgt het hoogste uurloon en de beste voorwaarden...".
- "Het zijn tijdelijke contracten, dus je zal zeker niet ontslagen worden of je rechten op pensioen verliezen..."
- "Je kan er op rekenen dat je alle nodige materiaal, werkkledij, en veiligheidsmateriaal krijgt..."
- "Het is dagwerk, en er worden géén overuren gevraagd..."
- "Je bent je eigen baas en werkt volgens je eigen ritme en kwaliteitsgedachten..."

Enfin... Ideaal om een bezigheid te hebben en een goed centje bij te verdienen boven mijn pensioenuitkering.

Ik kon zélf kiezen of ik een opdracht aannam of niet enz.

Op scheepswerven, montagebedrijven, chemische bedrijven, interims, contractorbedrijven enz.

Na x- jaren met plezier en volle inzet op tal werven en werkvloeren in de 'nieuwe' mentaliteit van de meaculpa slagende bazen, kwam ik tot de vaststelling dat ik voor al die jaren van 'tijdelijke opdrachten' nog geen enkele cent effectief LOON had gekregen, laat staan een loonbriefje dat als 'bewijs' kon dienen dat ik daar gewerkt had! Het bleef bij uitstellen en beloven.

Al die nu mij zo respecterende en lief geworden werkgevers hadden mij al die jaren dat ik als 'gepensioneerde' bij hen de moeilijkste opdrachten uitvoerde en mijn leven riskeerde... misbruikt, gingen met de winsten van mijn werk lopen en hadden 'mij' géén cent loon uitbetaald, niet verzekerd, geen sociale lasten en belastingen betaald...

Als ik hen na die jaren ging vragen war mijn loon bleef, kreeg ik als antwoord dat ze van niets wisten en dat ik nooit bij hen gewerkt had, en dat ze me dus geen loon schuldig waren.

Toen mijn cent 'eindelijk viel, besloot ik om mijn altruïstisch hart meer te laten verstenen en in de toekomst niet meer in die smerige vallen van profiteurs te trappen, maar samen met mijn vrouwtje te 'genieten' van een rustige oude dag zonder zorgen.

Ik had dat 'bijverdienen' écht niet nodig!

Droom gedaan!

Terugkerende droom 11:

... Ik was aan het wandelen tussen de volgroeide bomen in een park, bos, openbaar domein... Soms was er een accident geweest met een omvallende boom, al dan niet met schade aan wandelende mensen of spelende kinderen.

Ik had een 'speciale' gave die de andere mensen niet hadden! Ik kon namelijk aan het uiterlijk van de schors een 'bepaald soort' bomen erkennen, en ik wist dat deze een gevaar betekenden voor de omgeving omdat ze zò konden omvallen, alhoewel ze er gezond en stevig uitzagen. Ik had ook per toeval ontdekt dat ik, als ik op een bepaalde manier op zo'n boom duwde, deze als een eenvoudig rietje kon laten omvallen in de gewenste richting.

Ik vond het mijn taak om tijdens deze wandelingen korte metten te maken met dit 'gevaar' en elke boom van deze speciale soort die ik opmerkte duwde ik 'preventief' om in de gewenste richting zodat dit potentieel gevaar uitgeschakeld was.

Droom gedaan!

Terugkerende droom 12:

... Na een nacht slapen een dagje shoppen of een vakantie buitenshuis was er steeds dat gelukkige gevoel van "Oost West... thuis best"

Maar als ik in mijn tuintje kwam, was het 'merkelijk kleiner' geworden. De ene droom had ik van de 4m. breedte amper 1 meter over, en de andere droom was het tuintje 10 cm. smaller geworden aan één kant...

Een buur had van mijn afwezigheid gebruik gemaakt om de omheining een stuk op te schuiven om 'zijn tuintje' groter te maken!

Droom gedaan!

Terugkerende droom 13:

... Na een nacht slapen een dagje shoppen of een vakantie buitenshuis was er zoals steeds het gelukkige gevoel van thuiskomen met de gedachte "Oost West... thuis best".

Mijn ene buur en enkele van zijn hulpvaardige vrienden hadden snel aan het achterste gedeelte van onze woning en tuin de scheiding tussen onze eigendommen afgebroken en zijn eigendom uitgebreid met een stenen muur op zo'n wijze dat onze woning achteraan een meter smaller werd.

Mijn klachten brachten niets op, tot ik besloot zijn prullen af te breken en in zijn eigen tuin te werpen.

Géén probleem hoor, samen met enkele vrienden plaatste hij nieuwe dergelijke uitbreidingen en zélf met vensters in zodat hij rechtstreeks bij ons kon binnenkijken in onze privé.

Op een bepaald moment ontdekten we dat er een geheime gang was gemaakt waardoor hij via een geheim verdoken deur op zolder gewoon in ons huis kon komen om zonder toelating mijn gereedschappen te 'lenen' en eten uit de ijskast te stelen.

Droom gedaan!

Terugkerende droom 14:

... Ik kwam in mijn tuintje en in het achterste gedeelte was zonder mijn toelating een diepe put (ongeveer 10 m. diep) gegraven door mannen van de energiemaatschappij. Ze waren volop bezig met het plaatsen van een ondergronds lokaal waarin ze zware gasleidingen en bijhorende zware pompen, meters enz. aanbrachten.

Ik vroeg wat er gaande was en kreeg als antwoord "opdracht van de maatschappij! Uw tuin is de meest geschikte plaats. Wij weten dat dit gevaarlijk is voor uw veiligheid, maar de burens wilden het niet in hun tuin, dus... feit is, dat je dit niet 'wettelijk' kun weigeren... In ieder geval gooien we de boel terug dicht dat je er niets van zal merken. Maar reken er op dat we later zonder uw toelating uw huis en tuin mogen betreden voor regelmatige controles en het onderhoud van deze installatie."

Droom gedaan!

Hoofdstuk 5: Filmscripts.

Er zijn ontelbaar mogelijke fantasieën die kunnen opgewekt worden tijdens onze slaap. Zo verschijnen er dus ook dromen die men echt als filmscript zou kunnen gebruiken.

Enkele voorbeelden:

Filmscript droom 1:

... De meest beroemde en rijkste CEO ter wereld had op een bepaald moment via alle mogelijke mediakanalen een grote wedstrijd uitgeschreven.

Zijn bedrijven vertegenwoordigden zowat alles: Software- ontwikkeling, robotica, administratieve service, overheidsdiensten, sociale diensten, boeken, geneeskunde, farmacie, chemie, scheepswerven... noem maar op.

Hij was tot deze beslissing gekomen uit noodzaak omdat hij inzag dat zijn bedrijven die de meest geroemde en verkochte producten en merken vertegenwoordigden een bittere toekomst tegemoet gingen.

Deze achteruitgang was niet zomaar te merken door dagelijkse routines van 'de mensen' die voor hem werkten, maar als gevolg van een visioen waardoor hij na een halve eeuw winstgevende economie tot dit 'inzicht' is gekomen.

Dit visioen maakte van hem een moderne Diogenes.

Daarom kreeg hij het idee van een wereldwijde enquête, gevolgd door een sollicitatieronde die als titel zou krijgen "Ik Zoek een Mens!"

Hij was tot inzicht gekomen dat heel zijn bedrijfswereld afdwaalde richting onherroepelijke ondergang, omdat praktisch al zijn medewerkers van het laagste, tot het hoogste niveau in hun hart en brein individuen waren geworden wiens enige reden om in zijn bedrijven te werken bestond uit profitaat en diefstal van alle mogelijke 'bruikbare' materialen.

Als CEO met de meeste macht ging hij zich verdiepen in de 'geest' van de 'medewerkers'.

Waarom werkten ze in zijn bedrijven?

Waarom 'leken' ze allemaal gelukkig zolang ze bij hem konden werken?

Was dit alleen omdat ze zo een goed loon hadden dat ze allemaal een huis en gezin konden onderhouden, een modern luxueus leven konden leiden, zonder problemen jaarlijks meerdere mooie reizen konden maken en rondreden met de duurste auto's onder hun kont?

Wat deden deze 'medewerkers' er in feite voor terug, om dit mooie leven te kunnen blijven voeren?

Hij besloot om met zijn mensen op alle niveaus te praten en hen een reeks vragen voor te leggen. Op deze wijze kon hij op korte tijd een redelijke 'mensenkennis' vergaren en de mentaliteit in zijn bedrijven ontdekken.

Hij kwam tot de ontdekking dat ze praktisch ALLEMAAL gemeenschappelijke factoren hadden gekweekt... factoren die 50 jaar geleden bijlange niet zo 'ingeburgerd' waren.

- De factor van "Ikke, ikke, ikke en de rest kan stikken"
- De factor die geen rekening meer hield met een 'gelukkig' gezinsleven maar met zoveel mogelijk geld verdienen.
- De factor 'trouw' die meer naar ontrouw over ging.
- De factor empathie die meer psychopathie is geworden.
- De hulpvaardigheid die was veranderd naar een systeem van "niets voor niets".
- De boomende vormen van allerlei oplichterij en bedrog.
- Het met de voeten treden van wetten in alle regionen, van daklozen tot ministers en Koningshuizen.
- De schijnheilige hypocrisie waartoe je 'verplicht' wordt om carrière te kunnen maken in de moderne 'economie'.
- De steeds erger wordende dreiging door koppige dictators met kernbommen, als ze hun goesting niet krijgen.
- Boomende Soa's, macht misbruikende politici en hun 'experten'.

Al die parameters waren zo sterk stijgend dat in zijn brein de begrijpelijke vrees bestond dat zijn bedrijven en de rest van de maatschappij op een dag het zélfde lot kon verwachten als het lot van het in de Bijbel omschreven verhaal van Sodom en Gommora... twee steden die uiteindelijk door God totaal vernietigd werden omdat een normale gezonde moraal er totaal niet meer bestond en ook ... zélf door God..., niet meer kon hersteld worden.

De enige oplossing voor deze totaal verdorven steden was de totale vernietiging, en die 'enkelingen' die nog de moeite waard waren te proberen redden op voorwaarde dat ze niet achterom keken.

Vandaar dat deze CEO vóór het te laat is, een volledig ommekeer van de bedrijfsmentaliteit wil creëren.

Dààrvoor organiseerde hij een wereldwijde sollicitatieronde om 'EEN MENS' te zoeken voor een nieuw gecreëerde hoogste positie boven alle medewerkers. deze zou alle macht krijgen om te zalven en straffen waar nodig.

De reden dat hij op dit vlak niet zélf de koe bij de horens wilde pakken was, dat hij zich schaamde over zijn eigen zwakke karaktereigenschappen en het 'economisch' en winstgevend gerichte verleden waarin hij zélf maar weinig rekening had gehouden met de medemens en de maatschappelijke noden.

Uit de miljoenen kandidaten wereldwijd werden de meest logische er uit gevist. Ze moesten hooggeschoold zijn en (al dan niet verdiende) 'papieren' en Cv's kunnen voorleggen.

Voor het uiteindelijke finale sollicitatiegesprek had hij de 'beste' kandidaten allemaal samen uitgenodigd op een bepaalde datum in een heel grote vergaderzaal.

Deze finale sollicitatieronde kon lang duren, en dit was voor iedereen op voorhand geweten. Zo fier als een otter begonnen ze binnen te sijpelen voor dat gesprek waarbij ze een unieke kans maakten op de 'mooiste' job ter wereld op gebied van macht en loon.

Al deze mensen hadden nog nooit deze CEO live ontmoet en kenden hem enkel van de media optredens. Ze waren onderhevig aan het feit dat een mens die geschminkt wordt en in de media verschijnt, soms een heel ander voorkomen heeft dan ongeschminkt en in doordeweekse normale kledij.

Dus in feite kenden ze zijn gezicht niet echt.

De CEO had beslist om 'persoonlijk' tijdens dit finale sollicitatie gesprek 'DE MEEST GESCHIKTE MENS' te vinden voor deze zo belangrijke job.

Hij organiseerde ALLES zélf om geen rekening te moeten houden met eventuele corruptie door onderaannemers.

Omdat hij besepte dat de kandidaten niet zijn écht gezicht kenden vermomde hij zich tijdens die sessies in verschillende personen om de neutraliteit zo veel mogelijk te waarborgen.

Zo speelde hij tijdens deze uitgebreide sollicitatie niet alleen CEO, maar ook garçon voor de bediening, meerdere ondervragers zoals psycholoog, politieker, econoom, ...

Tijdens de tussenpauzes werd hij vermomd door de beste specialisten op dit vlak en telkens had hij een andere neus, wangen enz. ... enkel zijn ogen en de daarin schuilende blik (uitstraling) kon hij niet verdoezelen.

Hoe meer mensen toekwamen voor dit gesprek, hoe meer tafeltjes hij in de vergaderzaal (als garçon) bij plaatste. Er mochten géén lege tafels zijn en de kandidaten moesten aan de tafels plaatsnemen volgens de volgorde dat ze binnen sijpelden.

Ze zaten dus volledig gemengd onafhankelijk van hun status , vrienden of gelijken qua mening en levenshouding.

Advocaten, notarissen, politici, dokters, bedrijfsleiders, geestelijken enz. allerlei zogezegd 'hooggeschoolden' in de mooist presenterende kostuums om 'indruk' en bijhorende kansen te maken.

Tijdens de lange tussenpauzes (zijn afwezigheden) bleef hij de kandidaten hun reacties ook in het oog houden via camera's.

Wat ik niet begreep was, dat hij ook 'mij' had uitgenodigd op deze ongelooflijke bijeenkomst. Mijn kledij was deftige, gewone kledij en ik droeg geen manipulerend strekenkostuum zoals de anderen.

Daar zat ik dus zo tussen al die grote heren met hoge dunk over zichzelf en die mij met minachtende en afkeurende blikken bekeken.

Ik hoorde en zag hen onder elkaar met duidelijk gezichtsuitdrukkingen roddelen over "wat doet die sukkelaar hier... die past hier niet bij ons enz."

De CEO had dus al een stuk mensenkennis opgedaan en kreeg ook in deze zaal te zien dat deze uitgekozen 'beste' kandidaten de 'job' wensten, vanuit de gedachte "ikke ikke... geld... luxe...macht", en dat ze hypocriete kledij, valse vriendelijkheid, ingestudeerde lachjes, gebrek aan verantwoordelijkheidszin, corruptiegevoeligheid enz. uitstraalden om hem rond de vinger te proberen draaien.

Behalve één... en dat was ik!

Ik bleef eerlijk bij het uiten van mijn eigen mening, en hield me niet in om deze te uiten in bijzijn van al die hoge heren, zélf als ik hiermee soms op hun tenen trapte.

Ik deed niet schijnheilig en was bereid de gevolgen van mijn eerlijkheid te dragen! Als ze mij in die vergadering buiten schopten dan was het maar zo!

De reden dat ik daar door die CEO uitgenodigd was ?

Zonder dat ik er erg in had, was ik omwille van mijn meningen en eventueel gedrag in de media 'opgevallen' bij hem.

Hij had niet verwacht dat er nog hier en daar een 'gewone mens' was die het grote hypocriete spel niet meespeelde... zich blijvend verzette tegen manipulatie van het 'gezond' verstand... toekomstgericht kon denken... een zintuig voor mensenkennis had ontwikkeld... geen dikke nek had... een sterk karakter en zelfdiscipline... in zijn hoofd ook rekening houdend met de maatschappij...

Hij had mij zonder mijn medeweten heel lang 'gevolgd' via detectives, computerhackers, mediakanalen en persoonlijk (vermomd) om te zien of ik wel écht zo'n karakter was en geen hypocriet zoals de grote rest van de mensen die "zo" spreken, maar als het er op aankomt je een mes in de rug draaien en zich in realiteit als grote lafaard openbaren.

Hij besliste om mij tussen die heren te zetten, omdat ik bij hen reacties zou uitlokken die hun 'ware aard' naar boven bracht.

Verblind door hun egoïsme, de vermommingen van de CEO en zijn vraagstellingen, hadden ze geen interesse in de uitstraling van de ogen van 'de CEO' die hun vragen stelde en hen bediende, maar enkel in zijn uiterlijk en kledij en het persoonlijk verlangen naar de 'voordelen' van die job.

Ik zélf vond deze vermomvende CEO verdacht omdat de 'uitstraling' van zijn ogen steeds de zélfde bleef ondanks de goede vermommingen.

Ik keek hem steeds recht in de ogen en het viel op dat hij precies 'een boontje' had voor mij vanwege mijn 'gewoon' gedrag en eerlijkheid. Hij 'voelde' dat ik 'voelde' dat het ondanks de prachtige vermommingen om de zélfde persoon ging.

Ten overstaan van mij straalden die ogen steeds meer innerlijke vriendschap uit terwijl ze ten overstaan van de hypocriete 'kandidaten' steeds meer argwaan uitstraalden.

Hij eiste als CEO dat de kandidaten beschikten over een uitgebreide algemene kennis en ervaring... ze moesten overweg kunnen met DDOS, boekhouding, belastingontduiking, willekeurige afdankingen, uitgebreide talenkennis, netwerken, lobbyen met ministers en adel enz.

Dingen die ik niet kende en mij nog méér deden afvragen waarom ik daartussen moest gaan plaatsnemen. Ik, zónder hoge diploma's en mooie recensies allerlei.

Mijn enige recensie is mijn manier van leven en denken.

De CEO stelde op een kille wijze allerlei vragen om de geschikte (de beste) kandidaat voor de voorgestelde job uit te lokken. We kregen individueel regelmatig een nieuw blad toegeschoven met de moeilijkste puzzels, opdrachten en talen ter oplossing.

Telkens bekeek ik deze voor mij onbegrijpelijke taken met argusogen. Ik snapte er geen jota van en kon dus zelf niet eens beginnen aan die taken wegens gebrek aan de nodige veronderstelde 'intelligentie'.

Terwijl de rest van de aanwezigen vol inspanning en zo geconcentreerd mogelijk de opdrachten probeerden oplossen, keek ik nee- knikkend en met bijpassende gebaren naar de vraagsteller (CEO) en deze glimlachte hierop telkens.

Als deze glimlach van hem was opgefallen bij andere kandidaten begonnen deze zich natuurlijk vragen te stellen waarom de CEO zo vriendelijk reageerde tegen deze wereldvreemde dommerik.

Uit nieuwsgierigheid kwam er dan eens eentje achter mijn rug om loeren wat er op 'mijn' opdrachtenblad stond.

De CEO kreeg hier steeds meer bevestiging van het hypocriete gedrag dat enkel bedoeld was om te gaan 'afkijken' bij de medemens die blijkbaar méér geluk had en dat ze dus niet zelfstandig oplossingen konden bedenken.

De CEO deed er op den duur een 'extra' schepje bovenop door plots énkél aan mij op een half opvallende manier een 'pakje' papieren te bezorgen, terwijl de anderen slechts één opdrachtenblad hadden gekregen.

De nieuwsgierige kandidaten schaamden zich niet meer, verlieten hun plaats, en kwamen gewoon met meerderen tegelijk achter mijn rug staan om te zien wat dààr eigenlijk op stond. Waarom kreeg 'die' méér papiertjes... stonden daar aparte of héél gemakkelijke opdrachten op misschien? De oplossingen?...

Het was echter de zelfde gewone onleesbare broel zoals op hun énkél blad natuurlijk, ik had alleen méér bladen gekregen van de CEO om hun reactie te testen op vlak van jaloezie.

Terwijl hij die zelfde soort vragen blééf stellen was na een tijdje mijn eigen mening over het door de CEO toegepaste sollicitatie- systeem gevormd. Het werd mij duidelijk.

De combinatie van uitstraling in zijn ogen... de vermommingsen die ik alleen kon vermoeden... de dwaze opdrachten...

Ik keek plots recht in de CEO zijn ogen en sprak luidop.

“Meneer... Ik kan geen enkele van uw vragen op deze bladen oplossen ...

Ik snapte niet dat u mij tussen die hoge heren hebt doen plaatsnemen, want ik ben dus duidelijk géén geschikte kandidaat. Althans niet volgens de ‘eisen’ die u stelde betreffende de door u vereiste kennis.

Maar u recht in de ogen kijkend is mijn besluit gevormd op basis van mijn zesde zintuig, en dat is, dat ik ‘VOEL’, te weten ‘WAAROM’ u uiteindelijk voor ‘mij’ hebt gekozen als best geschikte mens voor die job!

Het spijt me als ik hier een foute conclusie heb getrokken, maar als u het wenst, dan stap ik gewoon op”

De andere (hoogmoedige) kandidaten keken verbaasd en met een lach op, in de veronderstelling dat deze uitspraak mijn doodvonnis zou betekenen wat betreft de kandidatuur voor deze job.

De CEO maakte zich echter bekend en ontdeed zich van zijn masker....

Met rood aangelopen gezicht verklaarde hij ten overstaan van de hele groep.

“ EINDELIJK... de meest geschikte kandidaat heeft zichzelf hier voorgesteld.

Meteen vraag ik iedereen behalve jij (naar mij wijzend), om de zaak te verlaten!”

En zo geschiede, dat ik de verantwoordelijke werd voor de grote opkuis van de morele verloedering binnen zijn bedrijven, te beginnen met de hoogste functies en neergaand tot de laagste functie.

Droom gedaan!

Filmscript droom 2:

... Er waren presidentsverkiezingen in Roemenië en er werden kandidaten gezocht voor de functie van President.

Op TV werd de evolutie van deze zogezegd ‘democratische’ verkiezing gevolgd, en op korte tijd waren er tientallen kandidaten om president te worden.

Roemenië was zo corrupt bestuurd als maar mogelijk was, en natuurlijk waren alle kandidaten familieleden en goede vrienden van de corrupte huidige politici en maffialeden van verschillende clans.

Als Belg men toekomstvisie, zag ik vanaf de eerste campagnedagen dat er in het corrupt bestuurd Roemenië na deze verkiezing geen verandering zou gebeuren op maatschappelijk vlak en dat de corruptie hoogtij zou blijven vieren.

De arme burgers zouden verder uitgebuit worden en eventuele kritiek zou met eventueel dodelijk geweld blijven onderdrukt worden.

Ik zag deze 'kandidaten' op TV in mooie kostuums campagne voeren. Met een dikke nek stappen ze omringt door corrupte partijleden en vrienden door de hoofdstraten van steden en gemeenten... lachend als schijnheilige breedsmoelkickers, en handjes drukkend met de boodschap verspreidend dat 'ZIJ' voor de burgers zouden opkomen en een eind gingen stellen aan de corruptie en onderdrukking. 'ZIJ' zouden voor meer koopkracht en minder belasting zorgen, en andere mooie slogans en beloften.

Ik kon deze hypocrieten en hun machtsmisbruik niet meer gewoon aanzien en wist op voorhand dat de arme bevolking nog méér zou geslachtofferd worden door deze gangsters. Gangsters inderdaad, want ze zorgden er voor dat geen andere burger kans kreeg om zich kandidaat te stellen. Ofwel werd die geliquideerd, ofwel gehanteerd en bedreigd op een maffia-achtige wijze.

Ik was ik niet, als ik geen actie zou ondernemen om die arme burgers te beschermen tegen het toekomstige machtsmisbruik.

Daarom stelde ik mij als buitenlander 'BELG' kandidaat voor het presidentschap in Roemenië!

Ik kende de taal niet en zou me in eerste instantie de universeel gebruikte 2^e taal 'Engels' aanleren om me ginder tijdens mijn campagne die ik enkel vanuit België online voerde een beetje verstaanbaar te kunnen maken voor de Roemeense bevolking.

Na enkele dagen dacht ik nog dat het een belachelijk idee was om deze strijd tegen machtsmisbruik aan te gaan, maar... het onverwachte gebeurde.

Alhoewel ik ginder totaal onbekend was bij de bevolking, had mijn campagne die gebaseerd was op een rechtvaardig bestuur, rechtvaardige justitie en tégen machtsmisbruiken, blijkbaar ongelooflijk succes bij de onderdrukte bevolking die 'eindelijk' een klein kansje zag om via deze onbekende buitenlander aan de onderdrukking en overheids corruptie een einde te kunnen maken.

Na amper één week online campagne voeren, was ik daar onder de burgers die hier mond op mond mijn kandidaatschap en intenties verspreidden al een hele bekendheid geworden.

In België was dit (grappig) kandidaatschap zelf zodanig bekend geraakt dat elke avond in het TV- nieuws een minuutje aandacht werd gegeven aan de Roemeense verkiezingsstrijd voor het presidentschap en het ongelooflijk succes van die Belg die nog nooit in Roemenië is geweest.. Een 'BELG' die vanuit België kandidaat president was voor een onderdrukt land waarvan hij niet eens de taal kent??? Dat moeten we blijven volgen !!!

Meteen zorgde deze situatie op globaal vlak voor méér bekendheid van ons België en dit was ook goed voor de Belgische economie en het druk zetten op de Roemeense overheid om een einde te stellen aan de corrupte politiek en een meer menswaardig bestuur in te voeren.

Ik moest ferm slikken als ik na enkele dagen op de peilingen in Roemenië al op nummer 3 stond en blijkbaar op weg was naar nummer 1 !

Hier in België werd ik door Roemenen aangesproken en gerespecteerd tot en met. Het werd moeilijk om nuchter te blijven reageren en met beide voetjes op de grond te blijven staan, maar ik kón dit vanwege mijn karakter.

Zo werd ik tijdens het wandelen plots aangesproken door een Roemeense vrouw met een klein kind. Haar zoon was agressief en wou niet meer luisteren naar haar. Ze was ten einde raad en vroeg mij (wegens mijn bekendheid) om haar zoon hierop aan te spreken.

Ik gaf die kleine een 'preek' over de gevolgen voor zijn verdere leven. In de aard van "als je op deze wijze verder doet, dat krijg je een leven vol ellende. Je word misschien een crimineel en geraakt in het gevang. Zo zal je nooit aan een serieuze job geraken en je vrouw en kinderen zullen hierdoor moeten leven in armoede en andere ellende. Kijk naar mij... ik heb géén hoog diploma maar heb wel mijn best gedaan om naar school te gaan, allerlei bekwaamheden aan te leren enz. Ik en ben een kwaliteitslasser geworden die computers en robots kan programmeren en zélf klusjes kan opknappen waardoor ik veel geld bespaar... kijk... ik kan hierdoor zelf PRESIDENT worden!".

Dat kind luisterde met grote ogen en de moeder vond het een prachtige speech. Toen de twee vertrokken waren ging ik door deze les beseffen dat ik deftig moest leren speechen als toekomstig president, en dat ik meer sociale kontakten moest hebben zoals het voorbeeld met de moeder en haar kind, als speechtraining.

De droom eindigde, in de onwetendheid of ik wel degelijk de president van Roemenië geworden was, of niet.

Droom gedaan!

Filmscript droom 3:

... Plots kwam ik op straat V. tegen... een man die pakweg 10 jaar ouder was dan ik... die ik al jààren niet meer gezien had en waarvan ik dacht dat die waarschijnlijk niet meer leefde. Hij zag er jonger uit dan ik verwacht had.

Enfin... V. stond daar plots voor mijn neus en deed een voorstel dat ik als gepensioneerde altruïst zeer aantrekkelijk vond.

Hij werkte voor een organisatie die zich bezig hield met het goede doel en waarvan de mensen regelmatig naar Oostbloklanden trokken om tijdelijk hulp te bieden aan de arme slachtoffers van oorlogen en andere onderdrukking.

Voor zover ik mij V. herinnerde zag dit er een correcte, eerlijke, strijdvaardige betrouwbare vaderfiguur uit... een soort rots in de branding.

Hij zei nooit iets, maar straalde met zijn houding tijdens de karate- trainingen een kracht uit waar ik bewondering voor had.

Er waren in de karateclub waar ik trainde (tussen 1968 – 1971) slechts 3 personen waar ik bewondering voor had op gebied van karate, en dat waren J.B., F., en V.!

J.B. was geweldig met zijn benenwerk en F. was te vergelijken met een boom waar je tegen vocht (groot en zo hard als hout).

V. was beenhard , en als je tegenover V. of F. moest trainen, tja... elke keer dat je die twee aanraakte tijdens het afweren had je zélf blauwe plekken op je armen of benen.

De hardheid en kracht die de wat oudere V. vertoonde was bewonderenswaardig.

Op een bepaalde dag stelde V. mij voor, om samen met zijn groep 'vrijwilligers' mee te reizen met een missie voor zo'n goed doel, naar Roemenië. De missie zou amper 1 tot 2 weken duren. Voor mij (een thuisblijver) leek dit een spannend avontuur en mijn lief vrouwtje gunde mij na veel gezaag van mijnentwege deze week afwezigheid omdat we beiden zéker waren dat het om een goed doel ging.

V. was heel blij... regelde een ontmoeting met enkele andere 'vrijwilligers' waarvan er een paar van onze leeftijd waren, om de goedkeuring te vragen of ik mee mocht gaan.

Mijn karakter stond hen aan, en na deze korte ontmoeting werd ik aanvaard als mede-vrijwilliger voor deze reis.

De baas van dat groepje vrijwilligers was ene Gruber...

Het moment van vertrek was gekomen en V. zei dat de anderen al vroeger vertrokken waren en dat wij samen (elk met de eigen auto) hen achterna zouden rijden. Met twee auto's is namelijk veiliger in het geval er één in panne zou vallen onderweg snap je?

Ik vroeg nog met een lachje of in Roemenië iedereen een wapen mocht dragen en zei al lachend “Ik heb er thuis nog een paar illegale liggen en kan er misschien eentje meedragen hé.”

Hierop gaf hij geen enkel antwoord...

Vol enthousiasme vertrok ik mee met V., en hij reed voorop.

Op een bepaald moment kwam er een auto tussen ons rijden en zou ik hem dus uit het oog kunnen verliezen want ik kende zijn automerk en nummerplaat in feite niet, en wist alleen maar dat het een donkere auto was.

Even later hield hij plots in en ging links van de rijbaan in tegengestelde richting parkeren. Ik hield ook plots in natuurlijk “wat scheelt er met V.?” ... en ging me snel achter hem parkeren (wegens gebrek aan parkeerruimte scheef).

Ik verliet mijn auto om V. te gaan vragen of hij wel de weg kent naar Roemenië, en dat hij er voor moest zorgen dat ik hem kon volgen want ik kende de weg niet.

“Ja ja... ik ken de weg goed, maar ik moest even iets nazien.”

Een minuutje later vertrok hij terug met mij in zijn kielzog...

In de Lodewijk De Meesterstraat, bijna aan de lamstraat sloeg hij onverwacht, en met een grote schelheid gressief rechtsaf, over het voetpad de overdekte inkom van een grote parkeergarage in. Verrast probeerde ik hem te volgen en deed het zelfde maneuver. De actie gebeurde zo snel dat ik bijna op een van de muren reed, en binnen in die parkeergarage kon ik hem nauwelijks volgen.

Opeens zag ik hem een eind verder uit zijn auto springen zonder deze deftig te parkeren, en hij ging zo snel hij kon, lopen... tot ver achter een hoek in de garage.

Ik verbaasde me natuurlijk over deze reactie van V., en daar kwam weeral de vraag op “Wat krijgt hij nu weer?”

Ik stapte uit en stond verdwaasd rond te kijken...

Ineens kwam er een man binnengelopen. Hij was in gewone burgerkledij maar droeg een pistool op zijn heup. Terwijl hij mij voorbij liep trok hij het pistool en even verder schoot hij enkele keren in de richting waar V. was heengelopen...

Nog een stuk of vier anderen kwamen aangelopen...

Ze keken niet naar mij om en eentje haalde twee kinderen uit de auto van V. Het waren blijkbaar zijn eigen kinderen, een jongen en een meisje.

Wonderlijk genoeg waren die kinderen zo'n soort actie gewoon want ze namen hun grote knuffelberen mee en volgden braafjes de instructies van de mannen die hen geboden om in een veilig hoekje te gaan schuilen.

Daarna liepen ze achter die hoek waar ik V. had zien verdwijnen.

Ik hoorde dat ze V. te stekken hadden. Ze kwamen samen met hem afgestapt en hij moest naast mij blijven staan. Hij was geboeid...

Stilletjes siste hij mij toe "Dat wordt 35 jaar gevang!"...

Allee dacht ik, waarin zit die nu verzeild...

Intussen haalden die mannen waarvan ik al het vermoeden had gekregen dat het een soort geheim agenten waren, een aantal grote plastic zakken uit zijn auto, en ook in mijn auto bleken zo'n zakken te zitten. Ze werden midden in de garage op een hoop gestapeld...

Ze waren gevuld met drie soorten producten die allemaal de zelfde beige- kleur hadden.

Een zak met vierkante blokjes ter grootte van een teerling.

Een zak met ronde bolletjes ter grootte van een redelijke soepballetje.

Zakken met grotere platte blokken waarop een zwart toestelletje was geplakt.

Ook in de grote teddyberen die de kinderen bij zich hadden zat blijkbaar dergelijk spul.

Toen de agenten overlegden met hun rug naar ons toe, ging ik eens ruiken aan de zak met vierkante blokjes... Het rook naar marsepein!

Terug naast V. gekomen, vroeg ik hem of dit Marsepein was...

"NEEN" siste hij.

Ik heb op TV al meerdere films gezien over terroristische acties enz. waarbij de gangsters zogenaamd C4 springstof gebruikten, en dat leek qua kleur erg op de producten in die zakken.

Ik had ook al een paar keer in de media gelezen dat cyaankali een amandelreuk heeft, en ik dacht dat dit ook voor C4 telde.

Voor de grap vroeg ik stilletjes aan V. dat is toch geen springstof zeker?

"Ja" fluisterde hij, maar wacht... straks komt die mannen hun baas 'De NEUS' ons verhoren en dat is géén gemakkelijke hoor. Als die iemand onder handen neemt, amaai dan..."

Ik vroeg stilletjes welke schade zo één vierkant blokje kon aanrichten en vroeg of dit een heel huis kon vernietigen. Geen antwoord...

Toen dacht ik, als ik die tientallen kilo's daar opgestapeld zag liggen "Wat als door onachtzaamheid dat boeieke zou ontploffen? Hoe kan ik hier ver genoeg wegkomen?"

Inderdaad kwamen later nog een paar mannen met een auto en de zwaailichten aan, en V. fluisterde “Ja... ‘De NEUS’ is er bij, en wij zijn gezien... als je vrijgelaten word moet je contact maken met ‘Gruber’ en vertellen wat er is gebeurd.”

Er was zo een redelijk struise vent bij, met een dikke kop waarop een klein armtierig neusje stond. Ik vroeg fluisterend met een glimlachje aan V., “Die met zijn klein neusje is ‘DE REUS’ zeker? Vertel eens wat er hier eigenlijk gebeurt, en wat ik hiermee te maken heb.”

V. vertelde héél stil dat hij en de andere ‘vrijwilligers’ in feite wapen- en springstof-smokkelaars zijn, en dat hij mij had uitgekozen om hen te vergezellen omdat ik een volledig blanco strafregister heb, een altruïstisch karakter heb, en op het eerste zicht gemakkelijk te manipuleren om in te zetten bij hun smokkelwerk.

Dit vond ik groot verraad en misbruik van vertrouwen en persoonlijkheid. Op slag was mijn waardering voor die ‘integere’ V. compleet verdwenen!

Ik begon mijn frustratie hierover naar hem toe te fluisteren en na een paar woorden fluisterde hij terug “sssssst... die mannen kunnen ons afluisteren via in de omgeving geplaatste microfoontjes!”

Hij vervolgde stilletjes met “waarom ben toch je met mij meegegaan, ik weet dat je onschuldig bent en een doorbrave mens... heb je dan geen rekening gehouden met het feit dat dit avontuur je 35 jaar gevangenisstraf kan bezorgen en dat je 35 jaar je vrouw, kinderen, kleinkinderen... niet meer zal kunnen zien?” ... Ik hield daarna mijn mond.

Plots pakte ‘DE NEUS’ mij brutaal met de arm... trok me mee naar een afgelegen hoek en begon me met een kwade blik te ‘verhoren’.

“Wie ben jij? Wat is je relatie met V. en zijn bende? Enz.”

Ik vertelde eerlijk dat ik hem enkel kende van in de karate en hoe ik hem daarna tot op de dag van vandaag bleef bewonderen omwille van de houding en kracht die deze oude man steeds had vertoond tijdens de trainingen.

“Hoe lang is dat geleden? 15 tot 20 jaar hé! Ik ken u wel manneke... ik heb u gevolgd en ken uw valse spellekes beter dan je denkt!”

Ik antwoordde “U bent een leugenaar want ‘ik’ spreek over 50 jaar geleden... zelf méér dan 50 jaar... 55 jaar!”

Hij “niet waar jong 15 a 20 jaar geleden...”. Ik antwoordde nog één keer met klem “55 jaar geleden!”

De wonderbare wereld der dromen.

Wat betreft de 'relatie' antwoordde ik eerlijk op zijn vragen, dat ik V. in heel mijn verdere leven slechts een paar keer op straat ben tegengekomen, en verder dan een vriendelijke "Hallo V., alles goed met de man?" tijdens het passeren was het 'gesprek' over.

Ik vermoed zelf dat hij een tijdje in onze omgeving heeft gewoond, maar zeker ben ik daar niet van... zó goed kende ik V.!

Voor mij was het gewoon de vriendelijke 'integere' man voor wie ik 55 jaar geleden in de karateclub respect had gekregen... meer niet!

Droom gedaan!

Eindconclusie:

Het uiteindelijke doel van dit boek is 'de mensen' te laten zien dat tussen dromen en werkelijkheid een groot verschil zit.

Iedereen heeft dromen, óók de dieren!

Aangezien de dromenwereld ongebreidelde fantasieën kunnen inhouden, vermoed ik dat vele mensen na bepaalde dromen gaan denken dat ze 'GEK' zijn of worden.

Niets is minder waar!

Dromen zijn een natuurlijk fenomeen dat het gevolg is van een brein in rust, waardoor de juiste interpretatie van binnenkomende data onmogelijk is.

Vandaar de ongebreidelde of onbegrijpelijke soorten fantasieën.

Iemand die droomt hoeft zich achteraf niet ongerust te maken over taboe- dromen, visioenen, nachtmerries enz.

Het zijn gewoon reacties op 'ervaringen' en/of 'trauma's' uit het lang- of recent verleden.

Een goede raad die ik kan meegeven om negatieve dromen zoveel mogelijk te vermijden is er voor zorgen dat je géén zorgen hebt.

- Zo weinig mogelijk (liefst géén) 'schulden' maken.
- Betalingen niet uitstellen tot het laatste moment.
- Genoeg rust en ontspanning voorzien.
- Veel lachen en vriendelijk zijn tegen anderen en jezelf.
- De krop in je keel zo vlug mogelijk wegwerken door intimiderende, pestende, en macht- misbruikende personen rechtuit je mening te zeggen.
- Niet toegeven aan afpersers.

Enz.

Maak je geest vrij van zorgen, zodat je onbewuste achtergrond ook rust heeft.

Leef positief, en je krijgt meer positieve en fantastische dromen!

Marc Spandel.

De wonderbare wereld der dromen.

